

[Transcript] Vitsit Sikseen! / 34. Vitsit Sikseen! | Tommi Mujunen

Tervetuloa vitsitsikseen podcastin barin. Minä olen Heikki Vilja ja mä aivan innoissani, koska täällä on mun suosikikoomikko ja ennen kaikkea suosikiihminen vierana on Tomi Mujunen.

Hei, Tervetuloa. Kiitos Heikki. Kiitos kutsusta. Eikö sinulla ollut hyvä intro? Oli oli oli. Mä aina sanon, että Tomi Mujunen on stand-upi hankali-nihminen.

Mä oon kyllä. Satoin, mä oon kyllä hankala tyyppi. Se oli ironiaa, Tomi oli tosi kiva. No kohtaa senä. Mä oon pakku, mun piti sanoo se, mut mä unohdin, mut mä katoin sun nettisivut, mun mielestä sulla on paras esittely sieltä.

Miesveistoskomikko.

Se oli itseasiassa jäänyt, kun lajuslapperaltelainen kaveri tekinn sivut.

Sitten oli vähän sellain vaan, että kohan alus jotain kirjoittajat työtä. Sitten sanon, että tää on ihan tosi hyvä.

Oikea, niin haltetaan sinne.

Miesveistoskomikko.

Ei pitäisi olla muuta oikea okkaan niillä sivuilla.

Ei, ei kyllä ollut pakko myötään.

Mun tunnukset on hävinnyt jo.

Ei muun muassa tulevia keikkoja.

Sehän on niin kuin höylemyö myös, jos ne olisi sieltä.

Ei siellä kukaan niillä nettisivuilla aina käy.

Niin itsekin jo totta jo.

Mä eikin haluttiin, että jostain sen näkisen datan pari osia käy ihmisiä, mut en mä haluun nähdä, kun hirveän vaivaa tehty nettisivuilta, sit kukaan ei käy.

Niin.

Joo, mä en tiedä.

Kun sä siirtusit sen jotenkin se palvelin joku systeemi, siis jollekin toiselle tyyppille, niin mä en tiedä niitä tunnuksia.

Mä en varmaan saisi sen jostain, mutta kun mä en mä oon sanoo aikaa.

Perustan vaan uudet.

Pikkuile on kaikki.

Tommymujunen.es

Orga.

Geositieskautta Tommy.

O, nyt sä olet ollut jossain, missä sä olit reissussa? Mä katoin Somesta, jossain Lapissa.

Joo, tuolla Vetsärin eramaassa.

Eli se on siellä inarjärven pohjoispuolella.

Ei ole enää erämaata aluetta, mutta en ole erämaata, mutta ei huulunut siihen.

Kaunassa oli.

Viikon.

Viikon.

Joo.

Ja nyt pääsin tänne.

Nyt mä pääsin.

Okei, oliks kiva reissu?

Oli ihan saatana kiva.

Mutta sä oot kovaa eräiliä.
Niin on.
Mikä siinä on, niin mukavaa.
Ei tarvitse nää ihmisiä.
Nyt tääkää harrastaa.
Sä oot kuitenkin sosiaalinen kameran, jotta teidän jutellaan.
Joo, mutta sitten mä oon matkaamaan.
Mutta toisaalta.
Itse asiassa just yhden kaverin kanssa puhuttiin siitä.
Vaikka tykkään kyllä ihmisistä, niin kuin mukavasti ihmisti tykkää piittää aikaan ihmisten kanssa näin.
Mutta sitten viihduin myös tosi hyvin itsekseni.
Joo.
Ja tykkään olla se metässä.
Se on ehkä myös sellai...
Se on vähän unostu kaikki noin ongelman.
Se olisi niin varkipäällä.
Sitten kun se on ollut vähän...
Muutenkin tuo kesa oli vähän raskasta aikaa raaliesti.
Ja muutenkin niin...
Ne ei tavallaan seuraa sinne, että saa vähän hengästä.
Sitten kyllä mä nautin olla se tosi paljon.
Mutta onko siis ne ei seuraa, koska kaikki energiaa menee elossa pysymiseen.
Aika lailla.
Toisaalta niin meni kesäkin samaa.
Niin.
Joo.
Se vaan on jotenkin ehkä...
Mulla ne tuntuu sen verran kaukaisemmilta siellä metässä.
Niin.
Eikä niitä...
Sitten kun siinä koko ajan pitää touhuilla kaikkea, niin se on kerkeä myöskin miettiä.
Niin.
No se on hyvä.
Mutta sä en oot erää opas.
En ole ihan valmis.
Ei se ole vielä kevauksessa.
Joo.
Se on ollut...
Joo.
Itse asiassa...
Joo.
Naurannutkin sitä, että viisi vuotta sitä aloitin.
Sitten se jäi tauolle.

Ja nyt mä aloitin uudestaan tammikuus.
Okei.
Nyt mulla ei nää muutaman näyttöjä sitten.
Okei.
Ja sit saatiin kun virallinen erää opas.
Joo.
Sä voit niinku viedä ryhmiä metsään.
Sitten mä saan viedä.
Joo.
Ja sitten.
Joo.
Luontoa ollaan ammattitutkintoisen, niin kun ne on erää ja luontoopas.
Niin.
Sulla oli joku koeki, kun sinun pitäisi tunnistaa jotain lintuja.
Joo.
Hirveän määrä.
Joo, niitä oli joku kuvista.
Mitähän nyt on sinun?
60.
Sitten 40 äänistäjä.
Ja sitten seuraavaksi on pitää tunnistaa kasve.
Kasvitentti on vielä sellaan, mikä minulla on tekemättä.
Okei.
Pitää tunnistaa.
Oliks niitä kanssa joku...
Niitä oli ihan saatana.
Sitten joku 70.
Niitä on kuvistaja.
Mutta mikäs ikään niitä?
Sitten 60 äänistäjä.
Mutta hassu et kasvee.
Se on tiukkaa kyllä.
Mikä pellolla suhisi?
Iso kasvi.
Mutta ei ensin välisit mut luontoon.
Mikä lintu toi ja saisit korppi?
Mä sanoit, okei.
Mitä välisillä on?
Mä tiedäis yhtään.
Nyt tuolla laulaa majava.
Niin, juuri täysin.
Joo.
Sehän hauska, jos myös oli sienitentti.
Hämme niistä käytänyt mitään.

Sitten sama kalat.

Kaikki nämä on tenttinyt.

Mutta kun ne oli nei kuitenkin sellaista sienet, kun emme ole sieniä.

Joo.

Sitten kun on myös kalallergikko, et emme ole se kalakaan.

Niin, ei ole sellaista kiinnostusta.

Nyt jos näet ne samat sienet, mitkä mä tentin,

sillä on muutamme vuosi sitten.

Niin, eihän mitään hajuu enää.

No, linut on sellaiset.

Ne sentä ei ole kiinnostaa jotenkin.

Ja niitä on kiva kuunnella yrittää tuolla luomisikin.

Jos haluatte niitä tommi, voi viedä teet sienirretkille myös.

Mitä hajuu, mitä saa syödä.

Mutta mä ajattelin, että sienet on ymmärrettävät.

Sun täytyy tietää, mitkä on myrköisii.

Mutta niinku, et linut, eikä ainut mikään kovi.

Vaaralli kuitenkin.

Mutta se on hausko, että mä mietin tuolla eraupasta.

En mä tiedä, onko tämä nyt mun oma pää.

Mutta eikä se toi on niinku koomikon ammattikehitys.

Niinku luontaneet ensin tehdään parikutsu vuotta

komikkaista päädytään eraupasta.

Sitten mennään.

Se on yllättävä yleensä.

Joo, käsittääks se myös kai hyttinen lauleen.

Päätökaas muttista lappia.

No, eikö se on oltu paljon, ettei ne oppaa hommia.

Tsaani.

Tsaani on totta.

Eikö se on ollut kanssa?

Pekka oli jo eraupasta.

Pekka oli itse samassa koulussa, missä mä olen nyt.

Joo, niin mun oma, että okei, eli kaksi ihmistä sua ennen.

Niin, niin.

Mutta aika montaa ne rupeen jossain kohtaa kiinnostaa.

Ehkä se on joku vasta reaktio sille, ettei tarpeen.

Niin, mä en enkaas tiedot, mikä se,

koska kyllähän niinku lapsena tykkäsin tosi paljon ollaan luonnossa

ja siellä pohjoiskarilla se kolti äidin kotipaikoilla.

Sehän oli ihan keskellä mittaa ja

silloin tykkäsin tosi paljon,

mutta sitten kun tietysti ikää tulin,

että se vähän niinku hiipu,

mutta sitten jossain vaiheessa se rupees vaan kiinnostaa tosi paljon taas.
Varmaan liittyi noihin labireissuihin,
niinku keikkareissuihin.

Niin, niin.

Ja sitten oli niitä stand-upiokka runneja.

Kyllä se vaatii aktiivisuutta,
kun mäkin niitä labireissuja tehnyt,
niin emmä silti kyllä luontoa ole kauheasti nähnyt.

Nii.

Että kyllä se tarpteeseen sellaista,
että jotain kivaa tekemistä.

Joo, no nyt itse asiassa,
tuo Ilarihan, johdon Ilarihan sitä sitten nauraa,
joskus kun olin alkanut tekemään näitä,
niinku käymään vetässä,
kun se muistui yhden Saarisillä reissu.

Minä jalavan pekkään Ilari, johdon oltiin keikalla siellä, niin tota,
niin sitten oltiin sinne keikaa,
jokin vähän juopoteltu siellä.

Seuraavan päivänä ihan hirveä,
jolloin Ilari ja toi pekka-lähti,
jonnekin koira-valiakkoajan lulleen,
mä en sinne jäin sinne,
huoteliin huoneeseen ja potemaistin.

Nyt tuli takaisin,
mä oon annut siellä sohvalla,
katsoin musikit eivät äänettämään.

Niin, niin nauraan.

Siinä on tosi oikein luontomies mitnä.

Niin, että ties, että hänes tulee erää.

Joo, kyllä.

No niin, kun se maailma mietti,
mä olin siellä kelkkareissuilla,
viime pääsien sen, mitä luonto on ehtinyt nähä,
kun mä vaan olin panikissa,
koko ajan yritin pysyä hengissä,
ja se vilisti niin kovaa,
se luontosin siinä mielessä.

Se vilisti.

Ajoin kuitenkin 30 suurin masoja.

Se on yllä tällä jännää sydä,
kelkalla vetässä.

On.

Sitten kun Näsman sanoi,

rohkeesti vaan.
Näsman oli tehtävällä ja pelässä,
että se on se viimeinen.
Mä olin varmaan aina,
joku teksän 15 minuuttini,
se on joku storhi.
Joo, melkein viihalla samaa.
Sovitti itse.
Tässä on vielä se,
että kekkä oli suokkaan rikuja,
tekaa kertaan jokaisu tuolla,
että yksi tulee sitten takana.
Näsman tulee,
niin päästi se ensimmäinen järvejälle,
jossa kymmenen minuutin jälkeen
Näsman panaa kaikistoissa.
Joo, mä kuulin aina,
että riku oli paras,
kun se tuli äänikirjaa kuutelijaan,
eli se oli kolman vielä hitaampi,
kun minä,
mut mä oon toisiksi ittai.
Et ilmeisesti jopa,
että se ei sen pörnellä meni paremmin,
vaikka se ei oo kolari.
Sehän on.
Niin, sehän on.
Lippas sillä jälkalla sieltä.
Mutta oliks se jälkkäkierrytä,
oliks se alunperin teidän idea?
Se oli mun ja Simola Jussi idea.
Se alkoi josta,
silloin tuli joku yllä suipulla tuuleen ohjelma.
Sitten me oltiin siinä Jussin kanssa mukana,
että ne vei meitä jonnekin,
ja silloin innostuttiin sitten jälkkaailusta
ja sitten järjille vaihoitette,
että tämä on aika siistiä,
niin kun on täällä lapissa näitä keikkoja,
niin miksi ei tähän jälkkoilla?
Ja oli ihan,
saatana raskaistahan se oli.
Kyllä niinku itelläkin,
jossa jossain jonain vuoteen

tuli sellainen ikana päivänä,
sen kahdentunnen jälkeen,
että on tää kyllä saatana näistä.
No niin pitkijänä matkat,
ja sitten hirveellä kiirellä,
jossakin tultiin leville kanssa,
ihkussa oli keikko pitää olla kahdeksalta,
niin 15-18 parkea rattiin,
juki jälkät siihen pihaan,
ja sitten on pensaha,
jolloin se juuri suoraa sinne lavalle,
vaan brisuut yli kypääräviä siinä,
jootellaan.
Joo, sitä ne helpottiin nykyään,
ei se ollut enää nyt noinkun noin,
kun tää juuri se olisi.
Tää on tullut jotain keliongelmiin myös sillä,
ettei me tulla pääse, ettei se,
ettei se rippuu pääsiä sen,
kun se on, niin sehän on pääsiä eri vuoden aikaa.
Ei eri vuoden aikaa,
kyllä se useilla on kevät puolella,
mutta kuitenkin, ettei se välttämättä
olisi luntareita,
ei ole kaikkelaan,
niin ei sitä pystyt tekemään.
No, mutta hyvää,
mutta mennään lisää
lapimuistoihin kohta,
mutta siis sä oot lahdesta kotosiin.
Niin on.
Entä miksi mä oon lahdesta?
En tiiä.
En määkään, lahest.
Lahest.
Patssit, sillä on, kun mä suuin Turus
kolme vuotta, niin sitten mulle jää sieltä.
Mä oon aina sanoit,
että lavalleksi mä oot tuu lahdesta.
Sitten mulle pari kertaa huolettukin
joku yleistä.
Se on lahest.
Sitten joku huolest.
Se on lahest.

Fytyä ääliö.

Mikä toi nyt sä oot oon?

Kiit.

Mutta joo, lahest, lahdesta.

Joo, mutta se oli aina toikut kertoa mulle,

et ku muuttekin,

kuka se kertoo?

Joku emme muista.

Ei väliin, mutta kertoa,

niin näit mäkihyppäi,

niin eikä se jotkut oli lahest

ja jotkut oli muualta.

Kaikki muuttekin jotain hyppyriä,

niin yksinkin tösää.

Tösää.

En tiedä, kuka se lahtellaan

ne mäkihyppäi.

Joo, mutta tösää.

Tösää.

Se on aika tyhmästi mun

siskonvieson hollolla,

sitten me joskus sen,

niin se sanotte siis,

hyndään, niin ku tösääks.

Sitten se,

ku ihan hyvin,

niin ku lahtelaan,

niin tapa vastata sinne.

No, mikä muu se saataan?

Niin, niin.

Joo.

Niin, niin, niin, niin.

Tää on liitunut tyymän kuuloneettössä.

En mä kyllä muisteta,

että mä itse asiassa koskaan

se on nyt osaksi.

Joo.

Tää on siinä,

kyllä se on lailla,

niin hyppyri,

täytyy olla.

Joo, Joo.

Mitä, mitä lahdessa,

mitä sä teit laadessa lapsena?

Mitä mä teen lahdessa lapsena?
Tai siis yleisesti,
mikä sulla on nyt kiinnostaa?
Mä uuden heilin paljon nuorampu,
mä olin,
se oli kovaa vaatio,
tulla on tosi hyvä kilpauhimaria.
Jokei.
Mutta sitten,
sitten rupeis kiinnostaa vähän,
muut, muut asiat,
niin se loppu se,
uuntiharrastus,
sitten tuli itse asiassa teatteri,
hommat,
yks, 15-16-vuotiailla.
Miten mä katsoin,
että sä oot ollut lahdeen
nuorisoteatterissa kia?
Joo.
Se, se,
silloin,
aika nopeata,
tavallaan silleen käviitelle,
kivastet,
tajus hyvin nopeasti,
mitä haluaa tehdä,
että mikä se on se,
mitä haluaa tehdä,
että mä olin tosi,
niinku,
no ehkä vähän jopa silleen,
häirikö,
en halua olla tahallaan ilkeä,
mikä siis sellanen häirikö,
mutta millään pysyy paikallaan,
aika niinku,
huomioon hakuneesella,
että selvästi niinku,
hakuneesella.
Ja en näe,
että päädyit koomikoksiin.
Joo,
mutta sitten on just sen,

että kiinnostaa niinku,
esiintyminen ihan hirveesti,
ja sitten just se niinku,
teatterihommaa,
ja näyttelyminen,
mikä kiinnostaisi edelleen,
että se on niinku,
tosi maketsettä,
se valinnin,
että pääsee tekemään.
Ja sitten mä menin
nuorisoteatteriin,
15-16-vuotiaina,
ja sitten tota,
ja sitten myös huomasi,
laajalla olemme,
että selvästi saan niinku purkaan
sinne sen isoimman vietin,
ja sitten,
sitten sitä kautta jotenkin,
haluatko tulla ennos niinku stand-up,
valiko näkemään,
niin kun,
siihen meni tietysti
monta vuotta,
20-vuotiaina.
Niin, niin kun mä mietin,
sä oot mua vuoden nuorempi,
eli sä oot 7 ysisyyntelyyn,
eli sä oot meni joskus 90-luvua alussa,
sinne nuorisoteatteriin.
Joo,
joo,
olisikä ollut 95-96,
jotain sellasta,
ja sitten tota,
joo,
sitten mä menin,
kansanomaisen teatteriin,
niille 18-vuotiaina.
Se on,
se on aika yleistä,
että hättä on ensimmäinen,
joka istuu siinä tuollissa,

ja sanoisin sama,
että Niko on käynyt,
ja aika...
Eihdytovaaramika.
Joo,
joo,
ja siis mäkin tunne monia siellä.
Oditko sinua,
ketään sinun kanssa samaa aikaa,
ketään tuttuja?
Mä olin yksin.
Sä olit yksin,
okei,
se oli erilainen,
se oli monologin vuosi.
Siis tuttuja.
Niin,
siis jotain,
julkkiksi.
Ei varma,
ei ollut kyllä sellaisia,
tampereen työvain teatterissa,
mutta,
ja tota,
tosi,
tosi lahjakas,
useampi,
niistä ihmistä päätyi alalta,
eikä puolet pääty alalla,
ja puolet päätyi sitten,
niinku, muihin hommiin.
Niin,
niin oli kyllä hyvä vuosi silleen,
niin siellä niinku,
ihmiset kyllä näkisivät,
mutta se on,
ja kyllä mä ainakin,
niinku, tiedän monia teakista,
ja sitten,
sieltä stadialtakin,
nii oli käynyt nimenomaan.
Joo.
Mä en ymmärrä,
miksi mä en ikineen sinun kuulu siitä.

Joo.
Toi sanoo, toi yksi,
yksi näyttelijä kerran,
joka on sinun käynyt, niin sanoi,
että hänellä oli,
kun sinä olin päässyt teatterikorkeeseen,
ja tämä on siis,
tämä ei ollut,
millään tavalla,
mun mielipide, vaan,
että hän toistan vaan,
mitä mulle sanottiin, niin,
hän sanoo,
että hänellä oli aika paljon,
esimerkiksi vaikeuksia teakissa,
koska se arvosti,
eli aika paljon,
että se teatterikorkeekoulun opetusta,
kun sanoi,
että hän oli saanut vuodessa melkein,
niin ku,
siellä teatterilin,
niin joo,
niin ku parempaa
opetusta, kun siellä teakissa.
Kuka se opettaja oli siellä?
Se toi,
saakiliin,
tämä,
kun hän mun pitäisi muistaa,
sellainen,
nainen.
Sellainen nainen,
joo, noin,
hyvin se muistat.
Teki suuremme vaikutuksen,
suuremme.
Teki suuremme vaikutuksen,
joo.
Kosat siitä on niin pitkäaika,
se oli 99,
niin, niin, niin,
ja silloin me itse asiassa
tein ensimmäisen stand-up-keikan,

kun meillä oli,
joo, meillä oli siis
tällä kahden viikon stand-up-kurssi,
kun siellä oli se juutisen järi,
joo.

Niin se haluus pitää meillä saada
se stand-up-kurssi,
kun se oli,
tämä siitä on ollut kiinnostunut
ja se oli opiskella
jotenkin jenkeissä.

Ja sitten,
aluksamme pääti,
että en mä teen,
että en mä teen,
että siinä oli kaksi viikkoa aikaa,
arjoiteltiin kaikkia kirjoiteltia,
en en en, en oo tekemässä,
sitten viimeisenä ilta,

niin ku,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
se on,
niin ku,
niin ku,
niin ku ku,
niin ku,
niin ku,
niin niin,
niin shame,
niin ku, niin niin,

niin niin.
Ja t confinement,
sitten,
arrives,
jotain eri,
sitten jätCп2-to tattoo,
niin omala tai palho□□,
pis suppose,
ne tubesan vainfri,
niin firmaa vaale vaalevaa,
niin siin draa Anytime Kirjoitan,
niin ei että,
ne thaupu pelejä sell foremost,
että Solar dien kaupuu hid crumbsä anywhere,
vaan siinä setissä ei ole mukana.
Se oli itse asiassa tosi erillainen setti.
Se oli, että mitä on koskaan tehnyt, että se oli hyvin sellainen...
Eteenpäin se oli jo vähän pitkä tarina tai pitkä kohtausta siitä elokuvasta.
Tyyliin joku...
Hirviö laskeutuu sieltä, porotaan tää tää joku sankarisen autoon, mutta auto ei käynnisty.
Niin, niin, niin.
Silloin töpseli seinäs.
Siis täällä siihän vittu tyhmiä, ja liian sit sinä olin jostain yhdessäkin, että omas tuo Tissi.
Sitten se oli, se ei oo sellaista tehnyt.
Ja sit se jäi kolmeksi vuodeksi, kolmeksi neljäksi vuodeksi stand-up.
Niin, 2003 on niinku virallisesti.
Joo, sitten mä aloitin ja edelleen taas teatterin vanhassa jukossa, että kun se ei vali sellainen turussa,
turuudessa teatterissa näytteli enää.
Mutta olikin se mihin se niinku, ennen kun mennään stand-upin alkuun, niin näytteliä oli kuitenkin se
mihin se tähtäsi.
Joo, se oli niinku se ihan täysin, mitä mä haluisin tehdä.
Ja sitten mä aattilin, että ei oo mitään kompromisse.
Joo.
Mä taas hakee teatterikorkeeseen viisi kertaa, ja tämän parin näyttelyn tuon lajituksen kolme.
Joo.
Kolme kertaa, ja sitten...
Yritin päästä, oli vähän kauhean teatterissa muutama syytyssä mukana, ja missä kaikki olisi ikä se
teatteri hommien, mitkä oli enemmän, se olisi harrastaja ja puolia mattilaisu.
Joo.
Juttujen ja sitten tuota...
Mutta aina olisi, että ei oo mitään, että jos mä en pääsä näyttyä, niin mä oon niin kuin
epäonnistunut.
Alan donkaan.
Nyt sitten...

Joo.

Joo.

Että sitten se on synny.

Joo, mutta kun rostaa hyvin tutulta siis, kun rostaa ihan mun samoihin aikaan, kuten on vielä niinku eläinen näin, että se oli niinku tuntu, että se on ainut vaihtut.

Joo, joo.

Ikä ollut niinku mitään muuta.

Ei, joo, ja sitten että se koulu oli niin kuin tosi tärkeää, että sinne pitää päästä.

Siin, että se on niin kuin pakko päästä sinne kouluun.

Sitten se vaan yhtäkkiä, kun teki sen ekankreikan sitten siellä.

Niin, niin se lähti vielä.

Mutta sitä ennen se ei niitä olla.

Syklomaniassa.

Ai niin, olinkin.

Sehän on niin kuin iso juttu siis, että...

Joo.

Eli siis jos sä te muistaa, niin syklomania on siis tämä...

Millan sä tehtiin?

2001.

2001.

2000.

Siis elokuvaa, missä on siis Lauri Nurksen sinä ja Elena Leve.

Joo.

Joka kertoo pyöräilijöistä.

Kyllä, kyllä pyöräilijöistä.

No viekään nähnyt sitten.

Etkö?

En, sorry.

Siis olisit sen ottanut mukaan, jos sä kattosin päässä.

Sä voit laittaa vähän potkasti pieniä klippejä siihen.

Mä muistan vaan, että se on aina semmoinen, mistä me ollaan kaikkeina kiusannut.

Joo.

Mikä kertoo kans jotain koomikoiset kiusaan, kun toinen on päässyt elokuvassa isoon roolimi.

Hämiejä.

Oliksä se onnyt pyöräilijöiden ja apupyörät siellä?

Mä muistan, että sulla on ollut joskus sitä juttu siitä kans, että...

Mä olin tämmöisen sellainen, ettehän se on, että sieltä on tuli tämmöisiä kuuluisia ihmisiä, kun Lauri Nurgsen, Helena Leve ja minä.

Joo.

Joo, se oli...

Se oli tota...

Itse asiassa oli ihan mielenkiintoinen prokkistietysti ja hauska, että pääsi siihen mukaan.

Tuliko siitä semmonen, että nyt tää on...

Mä en tiedä, kun mä en ole ikinä ollut.

Niin, mutta tuntuu se, että on ikäsänsä päässä jonkin leffaan toiseen päärooliin tai se on merkittävää rooliin ja on jotenkin se, että I made it.

No vähän, joo.

Mutta sitten toisaalta tuli myös sellainen, että...

Saapa nähdä, että tuleeko tästä enää mitään muita juttuja.

Niin, ja ikä niitä sitten, ettei se on niin kuin automaattisesti, että kun olet yhdessä leffassa, niin sitten alkaa puhelin soimaan.

Näin, mutta sitten onneksi tullut päässyt muuton tekeä sitten nyt jotain TV-juttuja.

Niin, kun mäkin katsoit, että oot tässä niinku viimeaikoinnakin ollut aika paljon.

Joo.

Kaikissa noissa kansanvihollinen ja koskinen kaikki tambereilla, kun mä toisin.

Niin, sillä on kyllä.

Ja ne melkein tottaisiin Helin hässäkkä.

Eikö sekin ollut tambereen teatteri, tai missä se kuvattiin?

Mikä? Se melkein tottaisiin.

Niin, sehän se kuvattiin.

Joo, sehän se kuvattiin.

Niin, nimenomaan.

Joo, joo, joo.

Ja sitten hienoa, kun katsoisuu IMD, niin sä oot stunteissa teippa- ja pro-elokuvassa.

Se on, kun mä tiedot sitten, missä te niinku stuntii.

Mitä siinä oli?

En mäis muista, me tehtiin se, joskus Tikkurilas kuvattiin joku.

Niin sitten mä olin niinku välillä, niinku Jonin...

Joo, niinku...

Joo.

Mä tiedoksi niinku stunt-double tai joku tällä ja näin, koska se piti kuvata...

Mä en muista, se oli niinku takapäin.

Joo.

Mä oot tehtiin joku sellaan vaaleperukkia lippisiä.

Tää oli vähän se, ja...

Miks se on oma sua, eikä Joni?

En minä muistu.

Sehän oli joku omituinen juttu, että se...

Mun piti näyttää niinku Jonilta, mutta Joni oli...

En mä muistu.

Joo, siis se teippa- ja pro- on siis Joni Koivunien mennäitä.

Se oli se, se mitkä lefa.

Eikö se ollut pidempi?

Oli.

Kun siinä oli... Mä muistun kun Joni laittaa mulle joskus viestet,

hei, tulisit sä esittää mun lapsuuden kaveriin,

joka sit pakenee teippauspaikalle,

sitä kytä tampuu sitä selkään.

Ja mä olisit, että poin tulla,
sit olisit se, onks sulla sellasiin mageit ysärlänkkareit?
Mä sanoit, ei mun toida olla.
No ei sit.
Ja sit ei kuulu näin mitään,
ja mä olisit sen...
No ei, mä nyt pääsyt tähän elokuvaa sit.
Aika pieniösti laikkiin.
Aika pieniösti länkkareit.
Nyt se kertoo budjetin,
sit jos ei sulla omi kuuley,
on mun vanssit, no ei se käy, se ei käy.
Joo, mun oli ittyy.
No niin, no mut,
okei, näyttelijä piti tulla,
mut sit stand-upi jotenkin kuitenkin
2003.
Joo, se oli jäänyt sitten kuitenkin sieltä.
Ja se oli jukossa, nimenomaan se.
Se oli jukos, joo.
Se oli jäänyt kuitenkin niin kiinnostamaan,
sit sen ihan ensin,
sen jukon, sen ysiysi keihän jälkeen,
jotenkin se,
että joku siinä oli, mitä kiinnosti,
ja sitten kun sitä kuitenkin näki jonkun verran,
kun sit konanopraajanissa ja
seille noissa, ja se oli edelleen,
se saapille, että se on hauskonnäköistä puuhaa.
On jäksi sinulle joku sieltä mieleen,
niin kuin joku tietty komikko,
oliko se vaan yleisesti,
kun mäkin aina muistamakaan,
kun katoin konanopraajan,
niin koht tulee se komikko.
Mutta teillä ei joku...
Ei varsinaisesti,
käy oto,
niin minä vaan muista,
kun se oli se hahamo,
ja se oli se oras,
ja sitten oliko tuo,
se Steven Wright,
tai mikä se on tosi lakoninen...

Joo, joo, se vanliner mies,
joka oli ollut jo lefoissa,
ja tietysti sellainen se tunnisti siitä,
mutta ei siellä varsinaisesti
ollut vielä sellaista,
ei ainakaan itselle tullut,
että tollaista komikkoja sama haluan tehdä.
Mä vaan autuin siitä,
että ne oli vanille saakilijä hauskoja.
Mutta sekin on ennen,
niin kuin miettiin,
että piti katsoa,
niin kuin just konanopraajan,
niin kuin valvoa,
ja katsoa, että se tulee se komikko,
kun ei ollut YouTubea.
Eikö se tei mitään hajuun,
niin kuin...
Joo, jotenkin kiinnostava laaja,
Edymur Feroon,
jo katoittuu läpi.
Joo, te ei jopa ole ollut.
Vaitatut tunnin,
että sä näet sen,
että se oli vähän...
Joo.
Hyvän 40 minin saa saata.
Mutta...
Sitten se jää...
Joo, kiinnostamaan.
Sitten, kun Turusta piti muuttaa,
takaisin lahteen,
niin sitten mä päätin,
mä vaan päätin,
että nyt mä teen sen keikan.
Täältä mä ajuisin,
että nyt, jos mä en tee,
sit mä en tuttu tekeä sitä koskaan.
Joo.
Sitten mä puhunisille juutisen järjille.
Se oli edelleen se teatterinjohtajan,
kun mä menisit jukoon vähäksi aika hommi.
Ihan vaan sellaista perushanslaa,
hanslaa onkarista,

että niinku on yhmään lippuja.
Joo, joo.
Siivuilemaan järjestelään paikkoja.
Puhuin sille,
istkä vitsäs just silleen hauskasti,
että mä jutellaan,
sitten järjillä soi puhelin,
niin kivellä nikosoit,
täysin samaa aikaa sille.
Jos tämän tulevasta,
kun nikopyöritti,
silloin siellä jukossa sitä klupia,
jostain niinku tulevasta klupista jotain asiaa,
sit jutin oli vaan siinä puhelua,
että hei, otapas muuten nikohetkiä,
että tää olis yksi tällainen
nuori tyyppi,
ja haluaisin niinku kiinnostaisi tehdä stand-upia.
Sitten on jotain se juttu,
ja sitten järjisulki puhlemaan sanoo,
että joo,
että seuraava klupi on tollo,
että nikosanaan,
ettei sinne 5 minuutin settiin.
Okei.
Sitten tuli saatu,
okei, nyt se olisi pakkotiin.
Voitko se silleen pakki,
järjisulki puhelin,
ja nikolit,
ne eivät ole tapahtunut.
No, mutta hyvää, että nikosana...
Onko se, että se olisi 9-luvun lenkari.
Pääs, hei.
Mutta se oli endo se,
tai just, että nikohon sanot,
5 minuutin settiin,
että siinä, kohta se oli oppinut jo,
että ne eivät kestäneet 45 minuuttin,
hänen omat ensimmäiset keikkanaan.
Niin, se taas on aika pitkiä.
Joo.
Sehän oli jo sitä usein,
voisiko se nelisen vuotta sitten...

Niin, niin.

Sehän oli jo 3-4 vuotta,
että se on verittänyt.

No, kun sä oot ihan ensimmäisiä,
siis suomalaisia stand-up-komikkoa,
joita mä oon nähnyt livenä.

Mä muistan 2004,
varmaan keväällä,
mä oon kattoo,
Ontoroksissa.

Joo.

Ja se oli Pekka Jalava M.C.

Ja sit hirveästi ihmisiä,
ja sit sä olit illan vika.

Ja hän mä tiedän yhtään,
mut Pekka mä olin nähnyt,
kun se oli esiintynyt meidän kouluustadialla,
joku tämmönen teeksi,
että se oli siellä tehnyt keikaa,
josta mä niinku tiesin,
että hän on hauska.

Ja sit mä muistan,
sit mä muistan,
niistä muistaa esiintyistä,
mut se on sellaista viimeisenä,
oli joku semmonen,
oli ihan järjettömästi energia,
Ontoroksilla lavala,
ja sit se jotenkin,
oli se juttu päättyi,
että se jotenkin,
hypittasajalla jonkun päätö.
Jota ikään käsittämät,
että se oli semmosin,
mut mä muistan,
että se oli tosi hauskaa.

Okei.

Ja sit se oli jotenkin,
että hän taitaa tietää,
mitä on.

Mutta se oli niin absurdi fiilissä,
kun mä muistan,
kun mä haluin,
että kaikki olette niinku ammattilaiset,

että jos me ollaan nyt Roksissa,
ja täällä on 30 katsoja,
ja nyt sä olette varmaan aika paljon rahaa.

Ja sitä,
niin mä vaan muistan,
että se oli muunisimmat,
kyllä munkin täytyä aloittaa stand-upi,
koska mä olisin kyllä parempi,
kun kukaan,
paitsi Eka ja Pekka,
ja sit Hommi oli tosi hyvin,
mut kaikki muut oli niin huono,
että kyllä mä parempaan,
pystyn tiedäksä.

Ja sillä sä aloittat,
sit...

No ei sitä,
mun meni viisi vuotta ennen,
kun mä muistan tauduin,
niinku oikeesti.

Mutta sit silloin mä rupeisin,
niin kun pohtii sitä,
tää on se, mitä mä teen,
ja teen jossain synttäreillä,
ei olen esiinnyt aina kanssa.

Ja nimenomaan ihan erilainen.

Mä muistan,
mun eikä katsoin,
että se olisi mun hirveän vakavassa.

Joo.

Niin täällä nyt,
teksyt tälle,
että se oli ihan erilaista,
kuin mitä nykyään.

No toki jännää,
että miten pitkään saattaa,
oikeastaan mennä siitä,
kun se tulee se kipinä,
että se rupee kiinnostaa.

Niin.

Niin.

Saattaa mennä oikeasti monta vuotta,
että tavallaan työs sitä ajatusta,
että...

Siihen, että sä oikeasti teen sen.

Joo.

Teet sen keikaa.

On.

Ei sitä kuitenkaan...

Ei se ollut samanlailla,

ehkä nyt silloin 2000-luvun alun,

niinku tiedet,

ei sitä keikkoa,

ei se tullu niinku silm...

No oli paljon teäksessä,

se oli jotenkin trendikäistä,

että joku sitilehti kirjoitti,

niin kun siinä se aikalailla oli,

että ei se ollut silleen,

että koomikoit olisi,

että klubeja oli joka paikkaa.

Ei silleen,

että yhtäkkiä olisi silleen,

ah, Oulun kyllä se on stand-up-klubi.

Joo.

Ei se silleen ollut,

kauheen suositt,

tai se ei se ei niinku silleistä.

Ei,

ja sitten sä olet olla oikeasti pitkiä,

niin kävitteä keikaa,

vaikka on tarokset seuraavalla

kolme viikon päästä jossain vasta,

koska ei ollut klubeja.

Joo.

Ei ollut niinku...

No sitten jaakella hallitse

se Black Dore,

oli Helsingissä se,

joo.

Ja kyllä he niitä oli aina

sellaisia yksittäisiä tuli,

muistaaks nii pajarisen markkuha niitä.

Joo, joo, joo.

Järkkäilyksessä.

Pajarina on tullut takas.

Niin on.

Pajarina on tullut takas.

Pajarina syö jotain.

Joo.

Tiedäksä siinä,
ja nyt se on se,
noa, erillinen komikko lopetti.

Kävelee,
ja sitten laavaa on tyhjä pidemmaa.

Joo.

Ja sitten semmoisi,
no, se oli heikki viljaan,
että on iso tablo,
niin seuraava komikko,
tommi mujuu.

Ja takas syö.

Takas.

Sitten voisit,
okei,
näit tarttisi ehkä jännittää,
niin paljon.

Joo.

Ei tullut,
en kyllä pystysliu.

Millä?

Tullut läsiä.

Ei, en väkä,
mutta tavallaan myös,
jotenkin tehdään siitä niin saatana iso juttu,
että sitten loppujen vuoksi,
jos olis vain paremmat hermot,
niin se voisi ihan kuulista.

Niin,

joo, kyllä.

Se olisi kyllä matta.

Ja sitten sehän on hieno,
kun välillä on niin eri tasosta
jännittämistä.

Joo.

Ja tietysti keikoista tähän
tuolla sitä riippuen,
mutta kun välillä,
se on niin hieno se fiilis,
kun se on sellainen,
tosi itse varmaan olo,
se paikka näyttää hyvältä,

siellä on lämmin tunnelmaa,
ja sitten on vähän sellainen,
ja en tarvitse silleen pahalla
tavalla helläväliä,
ettei kiinnostaa se.
Kiinnostaa,
mutta on sellainen,
ehkä luottua on niin paljon
jotenkin itse ensin,
että sitten kun sinä menee,
niin siellä on ihan saakeli hauskaa,
uskalta ottaa hirveästi kaikki riskejä,
siis ihan vaan lähteä pöliin se jotain,
ja se on niin kuin tosi hieno fiilis,
mutta välillä on vain sellainen,
että sä oot tänään keikkalailta pois,
ja sehän on hirveän olo,
siis se,
että kun sä veet lavalle,
että sä oot jännittää,
se ei lähdä vain pois.
Koska yleensä lähteä,
se ei ole ensimmäistä naurut.
Iitottaa,
mutta sit kun ei.
Joskus vaan se,
se on varmaan itselle se isoen perko,
just se,
että
jos meit lavalle,
et se jää,
tavallaan yleisön,
et yleisön on sun yläpuolelta,
että se,
okei,
koko ajan joudut,
niin et mitähän tämä juttu menee,
ja se lääkäriin,
lääkautin pelko koko ajan,
ja sitten sellainen
tuntuu,
että sitä,
niin kun näyttää,
että kaikki on hyviä,

mutta sisältä murrenee,
vaan ihan,
niin saadaan täysin silleen.

Nää nauraa sulle,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,

niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,
niin,

jakella oli, mutta mitä olis niinku muualla kuin Helsingissä klubeja ja lahdessa silloin työn juko?
Joo, sit mä hän pistin sinne lahteen hiiden kiveen niin kuin klubeja.

Sitten se lähti itse asiassa alun perin silleen, että minulla oli hirveen niin kuin haluisin päästä esiintymään.

Ja mä kävin kysymästä hiidenkin, koska se oli sellaan vähän niin kuin sellaan vakkarimesta sitten täyttäri ajoilta silleen,
että siellä monesti istuttiin niinku porukassa, niin sit mä kävin kysyä, että saanko tuota tekee setin.
Olimme sen vaikaa joten ilmeisesti tehnyt, koska mä muistan, että se setti oli jo 25 minuuttia,
että materiaali oli kuitenkin jonkin verran ja kysyin, että saanko tulla tekee yhden illan.
Sä haluaisin sitten, että ne olivat tottakaan ja se on tietysti, että jos ei ole lahtelainen niin ei tiedä,
mutta hiiden kivi on hyvin pieni mestaveta, ehkä se lai 30, niin kuin intimitila, joten kiva tehdä tuollainen pieni.

Sitten mä tein siellä keikaa ja sitten tuli idea, että mitä jos tässä lupeisikin pyörittää sellaista.
Kun halkoilee sitten niinku koomikoita, myös linnströmijukka tuli silloin kessinne ja heikkilän pirjo.
Tässä tehdään siellä eikä katkeet kasan ja ja peaja ja mitä näin tuollekin aloitteli samaa aikaa mun kanssa,

kanssa niinku Roksissa kuoltiin.

Tämähän sä olet luonut jukan ja pirjonuraan.

On luonut heidän uraansa.

Ja myös jäpeen ja jäpeen on viekin pihainen sitten.

Kyllä, kyllä. Mä jotenkin aina jäppelin pirjotaan jukalta kiitos, että tullaan.

Ei mut varmasti kun ne katsoo tän niihin tunteja pistokaa.

Mä luulen, että olis kyllä ois tunneet.

No ne on julkiksi tuollaisia.

No no no, heti, ne on niinku alkuun tosi hyvin, mut hei tiku ollaan.

Mä hän niinku sinä syklomania.

Joo, josk se ei mäis tunnette itse.

Joo, josk näin.

Mikäli tosi joutuu kun mä en tuntenut, se on muutenkaan.
Mut kun se tuntuu et mäis tuntenut.
Mä toivon, että jukka ja Pirjoni muistaa sitten kuka heidän uraansa on ollut.
No kyllä, mun mielestä siis.
Ja mun mielestä joku rahallinen korvaus.
Mun mielestä se voi tässä. Tähän tulee tää podcastin.
Tässä on niinku kuva.
Siis tässä on jo.
Laitetaan tiiä mut ilinut.
Joo, ja mutkin voi laittaa ihan.
Se laittaa joo, kyllä.
Eihän täytyy.
Nyt on, mitä olette tehneet bensarahanlappuja.
Itse asiassa kohon pääsallusun takaisin Tampereelle.
Se saattaa tänään kivaa.
Meillä on tuo tyhjiä tullaan.
Se on mut viedä.
Mutta sä voitit vuoden tulokkaan jo 2004.
Siis sä aloitit niinku vuodessa niinku tavallaan.
Ja mä oon nähnyt sut just nimenomaan varmaan vähän ennen sitä kisaa.
Joo.
Et sulla oli hyvä maininkin.
Kyllä.
Joo, silloin se oli.
Mä en oikein.
Nyt kyllä taitaa olla silleen.
Siellä on monesti tulokkaista.
Ne on jo tehneet useampia vuosia.
Joo.
Mutta tuossa oli tietysti varmaan kun ei ollut koomikoita.
Mitkä olis tehnyt niin pitkään, niin sitten totta kai.
Joo.
2004.
Kyllä.
Joo.
Mut se oli onteroksissa, sekinkin se asia.
Se oli onteroksissa.
Siekin on muuttunut paljon, kun nyt mieltii, että se on joku Apollo, joka on aina ihan täynnänyt.
Joo 500 henkeä.
Joo.
Ja parvelta ihmiset.
Joo.
Joo, kun mä tajuun vaan, että se on niinku ensimmäinen, usein ensimmäinen tommonen iso keikka, mihin pääsee.

Tiedäkseni, että se on mun mielestä se, että jotenkin se olis kotosampi ehkä vetää niinku roksissa oman.

No se siinä oli juuri se.

Koti lavallaan.

Joo, jos kun siellä oli esiintynyt niin paljon, niin sitten kun se oli siellä, niin se on tietysti vielä helpompaa.

He oli tuttu paikka, mihin mennä esiintymään.

Ennen siitä keikasta varsinaisesti muista, mitä valtoisen pyrin varmaan muistaa, koska se aina pittyi olemaan aivan vanhoista YouTube.

Oli siis silloinkin joo.

Niin se pekkaan kaveri oli silloin, niin se oli kattomaan.

Joo.

Täällä se oli itse asiassa löytänyt.

Pyrö on ollut joku 12 silloin.

Ei kyllä se itse asiassa ei ollut kattomassa silloin, mutta se oli löytänyt sitä ylearkistosta jonkun.

Okei.

Mä en muista liittykseni, jos siihen vuonna stand-up tulokas, kun se kapaa.

Siellä oli jotain muutamme klippejä, siellä mun keikasta.

Aina osaako se hitsotaan mitään?

Aina siitä.

Siellähän oli Jappe.

Mä katoin vikipeniästä löytyy.

Siellä oli kisassa sellainen...

Löytyy.

Joo.

Siellä on kato vuoden tulokas.

Siinä on kerätty.

Nehän saattaa olla virheitä jossain.

Esim. ekastahan lukeavat, että siellä on ollut kisailina.

Vaan jakkosaari luoma, Mika Erdovara ja Hakke Pjörtulti.

Ei kellä ole mitään ajunketa niihin.

Aivan, joo.

Mä muistan, että sinun vuodella oli ainakin Jappe ja Lotta Paklund.

Valmiin toimiin.

Valmiis.

En muista, oliko Laaksemi Harri?

Ei. Laaksemi on voittaja.

Laaksemi on voittilisiin sitten seuraava vuodessa 2005.

Olisiko kyllä kivat etäkin tähän siellä?

Onko hän ollut kari kiviojaa?

Sehän oli siis...

Mä muistan, että ne nimet, jotka mulle jäi mieleen, oli just Valmiis, Jappe ja Lotta.

Joo.

Et loput ei ole varmaan niinku jatkanut sitten.
Ei varmaan.
Nyt varmaan unoinnetaan joku.
Se sitten se suuttuu.
Se on sellaista.
Tuossa tulee hyvä klippi.
32-outokatse.
No, miten se...
Tuntuuks se sitten...
Mä muistan, koska siihen aikaa tuntuu, että mä muistan sen,
kun Ismo voitti vuoden tulokkaan 2003.
Tai Chrisse.
En mä tiedä.
Mutta mä muistan, että se oli niinku iso juttu,
ja se nimenomaan uutisoitiin.
Just et ylelläkin lukee.
Niin tuliksit sitten semmonen hyvä boosti,
että sai keikkoja ja muita.
Joo.
Varsin niinku pikkujoulu.
Okei.
Aikaa.
Olihan se niinku...
Päis naudattaa, kun minusta mä kohta kerron sen.
Mutta siis joo, sehän oli, että samanteen,
kun sen voittiin, niin sitten toi...
Se Rosemari.
Siinä oli silloin Suomeen ständä klubin.
Joka tapauksessa se ilmoitti vaan,
että huomenna sitä aamu 7. aamu TVC.
Hei.
Haastelu.
Ja sitten oli joku toinen.
Se hatanas oli typerä näin jälkeen,
että jatelui joku...
Onko se Jussi Halli, se lagaliupäällä,
mikä...
Joo.
Niin sillä oli joku ohjelma.
Jossain muun TV.
Jossain...
En muista, vaan oliko sapti...
Joku tällainen kuitenkin ohjelma.
Ja Andre oli siellä.

Joo.
Ja sitten Minä.
Ja sitten tota...
Se oli jotain naurujoukaajia.
Helvetisti.
Ja mun piti tähän niinku lyhyt spotti siellä.
Ja sitten naurujoukaajat nauraavat.
Vaan sitten sellaista naurujoukan nauraa.
Siis sellaista niinku...
Pelkää feikkin nauru.
Tämä on nauru.
Ja ihan saatanan omituinen...
filis.
Ja sitten niinku tajuukaa siten jo siinä vaiheessa.
Vaikka olisi pitkään tehnyt siltä jo tuntuu,
että ei tämän kyllä tällaista varmaan pitäisi olla.
Sitten on meidän se sohvalle.
Ja sitten se kysyi Andre.
No mitäs mietesä?
Hän oli hänestä.
Sitten kiinni näin.
Sitten Andre oli jotenkin, että...
Kyllä, siitä on varmaan vielä juttu.
Ja siis...
Ihan vitti.
Se tyyperiä.
Ja sitten jo oli...
Ökkiä vaan sanoo, ku kysyy siitä,
niin muistan, ku Polarartisteilla oli...
Sitten niinku nii heidän listoillaan.
Ja sitten tota...
On joku iso tapahtuma.
Jossain.
Siellä on joku 5-600 henkeä.
Ja sitten tota sillä...
sanotaanko Niina, se yksi Polarartistinen teki.
Ja hänellä oli hirveä kiire,
että tuodaan mulla sellaan kasaa.
Noita...
Noita käyntikortteja.
Ja niitä oli siis oikeesti jotain satoja.
Se on näin, että...
Se on keikä jälkeen, näitä menee.
Näitä menee.

Kyllä ne menisit.
Roski.
Jossakin on puolosien päästä,
kun ei niitä mennyt.
Mullakin on vielä...
Mä teetin käyntikortteja,
siis aikoinaan taas.
Ja mulla on vieläkin niitä,
kun ehkä kukaan nyt enää mitään käyntikortti.
No ei.
Ja sitten niissä on vielä kirjoitettu
stand-up-komikko väärin.
Siis sitten ei silleen...
Niin kuin teekään se...
stand-up-komikko.
Sanana on oikein,
mutta just se, että missä on välijö,
missä on viivaista.
Mutta just, että mulla on...
Mulla on 500 näitä kortteja.
Kaikissa on vähän väärin kirjoitettu.
Käännu antaa niitä kellekään.
No mut toisaalta ei kukaan muukaan tiedä,
miten se pitäisi kirjoittaa.
Ei, se on totta joo,
se on merkitystä.
Mutta muista...
No, okei,
mutta toi on hauska, toi just,
että oli just aamuteevee
ja radiota ja kaikkea.
Koska sitten taas mä muistan,
mä voitin vuonna 2011,
niin ei ketään kiinnostanut,
vaikka mä kuinka huusin.
Joo, joo.
Ei kyllä huennu mikään,
niinku median-ovietti.
Mutta muista se on 2000-luvun alussa,
oli jotenkin, että Stand Up oli nimenomaan.
Se oli jotenkin niin uusi juttu.
Siinä oli tosi iso hype,
silloin kun se oli tulossa,
ja sitten niitä keikkoja

oli ihan helvetisti.
Niinku just varsinkin pikkujoulua
oli aikaan.
Jokainen firma haluus
koomikon.
Jotenkin ja vaikka...
Ja totta kai onneksi ollaan tultu muutenkin
siitä niin kuin ammatillistikin
kehittynyt ja näin,
mut että...
Niinku ne on ollut hyvin erilaisia.
On ollut kyllä,
kun hattelen tästä joku
15-vuotta taas,
että minkälainen silloin oli,
minkälaista materiaalia tekiä.
Niin, ja sitten,
mitä yleisö oli,
niinku, koska ne myytiin ihan väärä,
koska mä muistan,
että se oli jo silloin munkin alkoi aikana,
että mä ajattelin,
että mä oon ihan väärässä paikassa.
Ehkä täällä on...
Joo.
Tässä on mitään järkeä.
Täällä on messut käynnissä.
Niin, niin.
Tää myyy tuolla mattoja,
ja mun pitäisi tässä viihdyttää,
että lapsia kävelee ohjaa.
Joo.
Siis että,
ehkä tässä on mitään järkeä.
Mut se oli kukaan oikein...
Koomikot ei tiennyt ihan täysin.
Niin, niin.
Aina, ja yleisö ei tiennyt.
Se oli niin uutta.
Kaikki sitten,
tavallaan sitten vahvasti vasturvettiin rakentaa,
oikein kunnolla.
Niin.
Niin, kun...

Olihan ne,
Andrea,
Saari Luoma ja
Stan Saanilat,
ja Markku,
kun olihan ne aloittaneet yhdessä.

Joo.

Mäkin jo muista,
mä oon nähnyt Andrea Keikan,
olisiko 9...

9...

2000...

Jotain sellaiset siis Turus.

Joo.

Turus, ja mun mielestä,
oli kyllä siis ihan saakelihaus 2001.

Jotain sellaiset siellä,
kun mä siellä Turussa oli,
mutta...

Niin, oli jo.

Tulee niin tavallaan paikkoja ollut.

Niin, kun sekin sanoi,

että jo,

että 9-luvulla tehtiin keikkoja,

että oli just täältä,

että tulee 2 keikkaa vuodessa.

Joo.

Se oli niin kuin hyvin,

hyvin erilaista.

Kyllä.

Se toiminta.

Mutta tota,

miten sulla oli se joku,

se kerrottiin sitä lavallakin,

niin,

kun te olitte mennyt

Amarilloon keikalle?

Niin,

Vaisvahan Mikon kanssa.

Joo.

Siellä,

hyvinkään Amarilloon.

Joo,

mennään sisällössä sinne.

Ja sit,
9-luvulla tehtiin keikkoja,
ja sitten kysytään vain sen,
että onko mitään takahuoneen,
että se katsoo meidät vähän sille,
että on meillä niin,
että joo, on takahuoneen.
Minkä takia?
Sitten,
että tullaan esiintymään.
Sitten,
sitten se jätelleen ja katsoo,
että se on tällä niinku pitkässä,
että ei,
niinku mitä teottu tuossa esittää.
Sitten mä oot stand-up,
stand-up,
että mä oon tommi mun yhden,
ja tuossa on Mikko Vaismaa,
ja sit,
ei meillä kyllä,
ei meillä ole kyllä stand-up,
täällä.
Sitten kyllä,
että ei,
että ei,
nyt on pojat oikeasti käynyt joku virhe,
että ei meillä,
meillä on koskaan ollut stand-upia,
eikä meillä ole tänään stand-upia,
eikä meillä ole koskaan tulossa.
Sitten haluais oikeasti,
no,
tyyliin puolimme,
että riippää seinäs,
juliste,
se on hyvin käynyt,
amarilla on stand-upiilta,
tommi muiden Mikko Vaismaa.
Sitten,
kun mä sanoin vielä sille,
sille tarjoajille naisille,
että tuossa on oikeasti juliste,
että meidät on tilattu,

missä oikeasti kattys te hetkenä aikaa,
että se on,
se on laittanut sen sille.
Näin,
eikä siinä ole joku syy,
mutta siellä ei kyllä kukaan tiednyt.
Mä en tiedä,
kuka se tilaaja on ollut,
mutta se kukaan,
tehtiin,
se oli ihan hirveä,
eikä se,
mä luulen,
että yleisököä tiedyn,
että se on,
aika hyvä tapa myydä,
niin kun keikko jättää,
kävis vaan laittaa,
juliste,
se lukee,
lukee,
nokia,
areena,
heikki, vilja.
Kyllä,
täällä ollaan.
Käteis myynti,
pitää vaan olla.
Joo,
se oli kyllä saakönen hauska.
Joo, no,
no,
oks tota,
jäänyt mieleen noita,
koska se,
mä voin kuvitella niitä,
just firma keikkoja,
pikkujeluaikaan,
ja kun mäkin muista näitä,
tuli joskus,
mieleen niinku,
just reilu kymmenen vuotta,
sit tuli niitä pyyntöjä,
just että,

tieksä, että
heittäisi tosi hauskat,
sit tuli sit mene keikalle,
mutta sä hattin,
yllä tystieti,
tystieti,
katon ei tie yhtään,
sit kuitenkin,
sama kun sä jaat niitä lahjoja,
sit rupeetki pikkujeliä,
katon vittuille jängille.
Joo.
Niinku, rupeet roustaa,
esimerkiksi,
ja sit,
niinku, pikkujeliä kaikille paljastuu,
et eiku sä otki stand-up-kovikko,
kun sä otat sen,
niinku,
pojolupukin parran,
pohja se mä olis,
et,
ihan kukaan tajua,
että mä olis stand-up-kovikkoon.
Siin lausin,
että olis sen.
Niin,
se parraa,
hoi,
aaa,
aaa,
hän oli,
niinku,
se on ihan sama,
miten mut esitellään,
kun hän sanot,
että stand-up-komiikkaa,
et se on,
niinku, ainut,
et viimeistään siivaiset,
mä tiedät,
että mä oon ylletys esitys,
mä en halus olla,
mut sanoen,

et tuossa kohta,
ne ajattelen,
että mä oon ku runonlausu,
ja nyt mä olin,
viime perjantai keikalla,
ja lauli mun pyyntö,
ja sit sä oot,
no hän sanoo,
että oles piikkaa,
eli sit sä piikkaa,
oli jotenki verhantakansi,
nyt hän on syksy,
tiedättekö,
ja mä muistasit,
näähän se verhant,
ja sit jengi näki,
mut hän oli silleen,
tapuutti vähän,
että mitä hän nyt tapahtuu,
niin jäksi,
mä olisit,
miten sä voit mokata,
että ainoa pyyntö,
mikä mulla oli,
mutta se meni ihan hyvin silti,
mut,
mut just toi,
sit oot itse,
joulupukko,
joulupukko,
mä sanon pois,
aha, se on,
se on,
se on koho Mikko,
se on aina tietää,
niin oon auttaa,
joo,
niinku,
se tuliksin,
onks sulla jäänyt,
mitään noita mienevät?
Joo,
aika paljon just,
olla siinä tyllätys,

mut siis,
se laja Oudoin,
edelleen Oudoin,
niin keikkaan,
pyyntö,
oli siis,
tästä on siis useampia,
useampia vuosia aikaa,
ja joku iso firma,
en niis muista,
missä kaupungin,
mut heillä oli joku tälläinen,
oliko kesäjuhla,
tulossa,
ja sen niitten tila oli siis,
joku sellainen,
että siellä oli,
siellä oli joku suihku lähde,
iso suihku lähde siinä,
missä ne,
tämä aikaa,
niin sitten,
sä olen tänne,
että vaikka kuudeltali,
alkamassa tilaisuus,
vieraat tulee,
silloin,
niin se tila soitti mulle,
ja kysyi,
että hei,
tosko mahdollistaa,
että,
että kun meillä alkaa,
se juhlatilaisu,
siinä kuuden aikaa,
että ihmistä alkaa tulemaan,
silloin,
että,
jos he kustantaa sulle,
tälläisen märkäpuvun,
jos norkkelin,
ja maskin,
niin jos tulisit vaikka,
joskus puolkuuden aikaa,

että ne juhlapaikalle,
ja menisit sinne suihku lähdeiseen,
ja,
sinne aikaa,
että kello on jotain 15,
eli 6,
sit nouset sieltä ylös,
ja rupeen,
heittää vähän läpyskään.
Sitten mä olisinko,
että no,
en saa tana todellakaan,
että 45 minuuttiin,
makaa,
ja saa suihku lähteä,
se märkäpuvun kanssa,
ja puhatelee,
että sinne norkkelin kanssa,
he ilmaa,
ja sitten,
että ei,
sitten mä sanoin,
että en todellakaan,
että,
että,
että 50 000,
kun maksat,
niin voin tulla.
Sitten sanoin,
että,
että en mulla nyt olla siärrahoa,
niin minä olin paljon sulloista,
150 käy.
Ei vaan.
Mutta sitten sanoin ihan suoraan,
et,
et,
ei toi nyt toi.
Ois, et,
oli hieno,
olis tullut sieltä,
rupeen,
heittää vähän läpyskään.
Mä en tahy,

mitä se idea on.

Varmaan,
just tässä,
että se on,
aatellu,
että hauskaa silleen.

Varmaan,
se on tilaa,
että hei on se suihku lähde,
ja se on se hauskaa,
että sitten se tulisi silleen,
että ei perinteisesti taas,
haluaa niin,
jos teiyorsun,
hauskaa silleen,
tietysti ois pitänyt,

puhurssit varmaan, niin on, että teen stand-upin joo, sieltä ennen joku esittelys, että se on hyvä, että saatat mikia vähän roustaa, et meidät.

Hemaan se, et ehdä se tiedä teidät. Tiedäkö sä tavallaan, eikä tiedä kukaan muukaan, et tehä me nyt voi, miten me roustaa, jota ihmisiä mä ensin tunne sinne, että

oh oppas, sulla tyy, mä näkölen tukka. Sitten ei ku tästä meidän ammatti osaa. Hemaan se, et tehä me ymmärretään jotkut tietotekniikan,

tehä me ymmärretään. No käsitään missä 3, 6, 5 sellaiset, jotka kuuluvat, et en.

Nyt mä olen silti mennyt tekeessä.

Ei mitään herrata tiettyä. Tietokone, no sinä sieltä tuo pilluasaan.

No ne on raja.

No en ole krammin äkämä.

Roustaa itse samassa.

On paras podcastimis.

Tää on kaikista paras podcastimissa satikinaa ollut.

On paras podcastimis, mäkin olen.

En mä olo missä mua.

Klonikorhoset, sitä te teitte, onko se ei oo enää millään lailla?

Ei oo, se on tavallaan harmiin, koska sitä oli ihan saakelinkin.

Eli se stand up improvisaatio.

Ei tehty teatterin improvisaatio.

Siinä oli, ketäs mieltä oli, Jussi Simola, oliko se alustasti?

Oli.

En mä muistin.

Ja pein minä.

Joni.

Sottisen rikohan.

Niin oli.

Joo.

Eli meillä oli erilaisia tekniikoita siihen.

Aika lailla osalli ihan suoraan otettua just näistä hooslainintiseniä vei ja mockton viikistä.

Ja sit oli, mutta sit oli ihan sellaisia, että pyydettiin yleisöltä semmoinen taukoa.

Että jokaiset.

Riku tulee ja tauon aikana kirjoittamaan stand up routine, että mistä haluatte, että se keräto.

Ja sitten kaikille aiheet, sitten se tauon aikana kirjoiteltiin.

Ja niistä tuli ihan...

Moneesti ihan saakelin hauskaa.

Koska se oli vaan pakko, niin kuin nopeasti jotain tuottaa.

Ja näin, että ei...

Aika vähän niistä jäi, niin kuin lavalle sitten.

Loppulevuusmateriaali, mutta kun se oli siinä hetkessä.

Joo.

Sitten just jotain tollaista niinku...

Otettiin...

Kerättiin hirveän kanssa niinku sanoja yleisötä näin sit ystä.

Ja sitten otettiin sellaista kuulerista ja sitten sanoa oli vaikka niin kuin...

Otsavalota joku täällä näin.

Joo.

Sitten joku alkoi vaan puhumaan siitä.

Välillähän se oli ihan hirveä.

Ei vaan niin kuin...

Joo.

Ei tullu mitään.

Mutta sitten ei aina meillä ole ajatuksena, että sitten toinen tulee...

Joo.

Yrittää tota...

Ottaa niinku sitten...

Altaa.

Joo.

Säännällä tulee.

Ja niistä tuli parhaimmillaan.

Ja niistä tuli...

Me päästiin 2-3 sanaa, kun niistä tuli niin hiton pitkiä.

Joo, joo.

Joku alkoi kertoa tarinaa.

Joo.

Mulla on jatkoa niin kuin tähän näin, että haluan kanssa kertoa niin kuin oma jutu.

Ja se oli kyllä niin kuin tosi tosi kiva.

Joo, ja siinä hän on se kiva, kun stand-up on tavallaan aika yksinen laji.

Niin nyt yhteyttäkin satkin lavalla, että siellä on pari muutakin niin kuin nopeita ihmistä.

Joo.

Jos sä auta aidosti pulassa, niin kyllä joku muu keksii.

Kyllä.

Koska se on aina se, että kyllä joku muu keksii.

Mutta oli siellä kyllä välillä muutama niin kuin sellainen hetki.

Se ei onneksi siinä haitannut, mutta kyllä tuli kellään meillä.

Nyt joku sana saat tulla niin vaikeet.

Me ei ois vaan pitänyt tavallaan vaan siirtyä eteenpäin.

Joo, joo.

Koska vähän just aina puhuttiin sitä, että kun improvisaatio-teatteri saa aina se sääntö, että ei sanota ei.

Joo.

Että ei tyyrmätä, koska ei tyyrmätä.

Niin sit mä tuossa yleisödykki sanot, että mä tyyrmätään sit ihan sanot.

Joo, joo, joo.

Me emme myötä niin kuin todella paljon tyyrmätään.

Joo, joo.

Ja kun mä olitin silloin Ursulankaan, silloin...

Herliini Ursulankaan tulti pikkuhannessa, silloin teillä oli sinä Jape Simola.

Ja minä ja Ursula tehtiin se vähän vastaava.

Joo.

Mä muistan, että se oli niin vaikeeta.

Mä huomasin, että välillä oli ennen kuin päässyt sinne mikkiin, kun te olitte niin jotenkin nopeita.

Niin, niin.

Me Ursulankaan olisimme ehtinyt sanoo mitään.

Joo.

Mut se oli kyllä tosi hauska, mutta samalla myös tosi hermoja rastava kokemus.

Joo, mutta sitten kun me tehtiin niitä aika paljon, niin haluatko pääse sisään.

Joo, joo, joo.

Mut se on paremmin, mutta oli se, kun...

Sitä olisi kiva tehdä edelleen välillä.

Joo.

Siis sille, että sen ei tarvitse olla vaikka, että kerran kuussa se olisi säännöllinen joku kuhu.

No miksei sitä vois.

Niin.

Se vaadi kuvaa, niin kun...

Mut se mä muistan, että teitte sen kiertuen tai jonkun...

Jäksi kun sit kuvattiin se tämmönen niinku videomainos.

Ja mä muistan, että se on se jäpeenpäätkö, kun joku huusi, että...

Yleistä sanoo joku, niin...

Et anal pleaching.

Ja mikä me oli siellä sano...

Anal pleading endykänny.

Tää on juuri semmonen porkeus, vaan mä en äärytä vienkin auraa omille jutuille, niin tää on nyt sellainen hiihtenä.

Itse mietin ihan sama ystys äsken, et jengen varmasti ei saa tämän.

Ei mä oon nyt niin hauskeenä.

Tää on näin.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on Reis vasemalla.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

Tää on.

uusia juttuja joutuja, ja sitten on se, mikä on kerran kuussa lauantaisin on kerran kuussa se ammattilaisi.

Hiltä ja sitten on hautomossa, eli lahden pikkuhan se on sitä hautoma, mikä on vähän kerran kuussa treeni.

Minkä keskiviikkosin?

Torstaisin, torstaisin tottasori.

Mikä päivän nyt on?

Tiistai.

Keskiviikkosin.

No niin, Tehren peli on torstaisi, joo kyllä.

Koska mä rupasin miettiä, että minulla huomalla on siis hautoma.

Joo, joo, joo, mä mietin, että jos mä oot jossain oikein päivänä.

Mikä päivän nyt on? Mä oot nyt hautomo.

Nooo.

Näytetään tähän siellä.

Mä vaan mietin, oliko se niinku alun kuin perin, niinku monilaan se lähteiset haluu itelleen keikkaa niinku esiintymismaudisuuksia,

niin sitten tavallaan rupeaa tuottaa klupiin myös.

Mikä on, ainakin mulla oli lepakkomihan kanssa silleen ja...

Se varmaan lahti oli, lahti oli ehkä se sellainen, siis se pikkuhan hii.

Ja siinä oli ehkä enemmän se, että...

Mä oon vähän harmittu, kun lahdessa ei ollut, ei tee mitään.

Nyt hän siellä on jukallakin on se pikku teatteri.

Se pyörittää sitä, että siellä ei ollut sellaista niinku hyvää...

Hyvää mestaan, niinku kolmikoille, missä...

Missä niinku pitää niinku stand-upia ja...

Koska ei se hiidinkin voi olla niin pieni ja...

Ei se ehkä ihan ois soveltuva enää, siinä on vähän erilainen asiakas.

Kuntaja näin, mutta sitten se, ja sitten se pikkuhan, niin kun mä kävin siellä jahdottomassa, mä kävin siis kattomassa sen paikalla ja se oli jotenkin tosi hieman hieman.

Joo.

Niin, ja siellä oli hirveän sen timollisilla mä myöskin ravintola-päällikkönä,

se innostu kovasti ja ajatus oli just se, että otetaan lippuriski,

että se ei maksasai ravintolalle mitään, että jos ne tulee porukkaa,

niin sitten siitä saa sitten maksattua markkinoinnit ja matkat ja tällaiset,

ja sitten ravintola saa hiljaiselle päivälle yleisöä, et siitä molemmat hyötys.

Ja sitten se oli niin makeita, mutta nyt se on 6-vuotakse,

se on pyörinä ja siinä on ravintolapäällikköä vaihtunut,

mutta se mikä siellä oli, kaikki mitä mä olen pyytänyt,

että voisiko, voitaisiko tehdä näin, että saisiko tänne esimerkiksi perhot,

niin hikkun ne on vähän valosaan, ja sitten silloin on se timolle totta kai,

sitten näraakin siihen lavanneteen, sitä lavainen muokkas,

että kaikki on niin kun, mitä on pyytänyt, niin ne on hoitanut.

No se on väkeäkin, että ne näkee, että tämä on tärkeä saada tänne myös semmoista asiassa kunta, joka ei välttämättä normaalisti käyvis, ja se on, koska sama meillä oli lepakomeen kanssa pitkää,

että me tuotiin sinne erilaista ihmisiä, jotka kävivät,

että ei olla niitä, jotka tietylläks käännissä oksentelee nurkkaa,

vaan jotenkin semmoista tietyllaista, niin ne tykkäsit,

että sitten se tavallaan tulee ihmisiä, jotka voisivat tulla sitten ehkä toistenkin, että se oli kiva paikka.

Joo, no tuohon vähän pikkuhanna sääkkänsä käyvisille, että se tuli stand-upin myötä sitten paljon ihmisiin, jotka kävät joka kertaa, ei ollut koskaan tajunutkaan, tämä on sellaista ennestäistä, niin kuin muuten käynyt, sinne on tajunut, kun siellä on myös jameja ja tollaiseen.

Sitten teidän pelit olivat ehkä nämä silleen, että sehän on oikeasti edelleen suomen vanhimmista lupeista.

Ja edelleen mun mielestä Suomen ehkä paras klubi.

Se on kyllä hyvä klubi.

Joo, niin siinä oli ehkä enemmän se, että se, miksi me nyt rupeaisin pyörittää sitä, oli se, että me ollaan Arrimon kanssa sitä joskus vuosia ja vuosia sitten pyörittää.

Ja sitten olimme sottisen rikun kanssa.

Joo.

Mutta sitten rikujattaatu siitä pois, niin mä ajattelin sitten, kun Sessi kysyi, että haluaako mä niin uudestaan?

Joo.

Mä olin jättäytynyt pois aikaisemmista ja rikujattanut pois.

Joo.

Sitten Sessi kysyi, että tutko tämä.

Joo.

Sitten mä olin, että joo, koska mä halusin niin kuin, että se klubi säilyy, koska se oli niin hyvä paikka.

Joo.

Sitten se oli itselleni ollut aina niin kotosa.

Joo.

Mulla on itselleni ihan hirveän kivainoilla siellä lavalla, ja se on sellaista turvallinen.

Joo.

Ja näin, mutta esimerkiksi just oliko hetkinen viime syksynä.

Kyllähän se oli, oli tosi vaikea saada yleisöisen.

Kyllä mä mietin, kun sekin on ihan sellainen, että lippu riskillä mä sitä pyöritän.

Joo, joo.

Sitten tuli sellaan olo, kun joka illasta jäi 200-300 euroa tapiaille, kun maksiliitti itse ja kaikki markkinoinnit.

Joo.

Ja tuli sellaan, että nyt jos tämä rupee niin kuin, joo, niin kuin viime kevään, että jos se ei se olisi olenut myymään, niin sitten mä olisin jo lopettanut, että mä tätä jaksaa ilmaisiksi harrastaan.

Ei.

Tää ei varsinkaan maksaa siitä.

Niin, nii, maksaa siitä.

Mutta sitten se ei helpotti, sitten mä perusin tietysti yrityksen ja saan kaikkiin noin liputtikettiin.

Niin, joo.

Ja näin se ei helpotti hälyttymässä, että se myös auto niin kuin siihen, siihen hommaan.

Mutta se on totta, kun sitä käy moni toivottavasti, että se on kanssa, että jos sä otat esiintyjä, mä pyydän sut vaikka esiinty, jonnekin mä lupaan, että sinulle palkki on siitä, mun täytyy se kyllä maksaa.

Joo.

Et se on se ikävä puoli, tiiäksetä, varmaan voidaan sopia jotain, mutta siis et loppuun tulos, et kyllähän mun täytyy se palkki ho maksaa.

Kyllä, se täytyy maksaa.

Mikä mä oon luvannut, että...

No mulla on nyt perjantana solo siellä TN-pelissä, ja lankoske Jussi tulee siihen lämpäämään, niin mä oon lupasin sille tietuyn summa rahaa siitä.

Joo, joo.

Sit jos neityy yleisöön, niin...

Ysin sä annat sen summa.

Sitten mä annan sen summa.

Mutta toisaalta hänen ei tarvitse sit lämpääkkää.

Niin, hänen ei kyllä tarvitse.

Eli sillä on myöskään mun ei tarvitse antaa sitä rahaa.

Ei.

Jussi ei täyttänyt velvollista.

Ei täyttänyt, joo.

Mut sulla on niitä kakaa syksyn ternpälin.

Joo.

Niitä 20 vuotta komiikkaa.

Joo, mulla on kolme iltaa, niin ruomi ja soloja siellä on.

Mä juuri mietin, että mistä ne saa tietää ihmiset.

Milloin ne on?

Ne saa tietää esimerkiksi vaikka mun Instagram-tililtä.

No niin.

Mikä sun Instagram-tili on?

Tommi.

Eiku Tommi mujune.

Tommi.htm.

Tätä.

Siellä tosaa tietää.

Joo.

Tommi mujune löytyy.

Tommi.

Mä oon näistä.

Mä oon näistä.

Mä oon tässä kohtaan sanon, että muistetaan mainostaan niin.

Joo.

Mut se on jännä noit training-klubit,

koska siitä me ollaan sun kanssa pyöritty niillä niin paljon.

Jossain vaiheessa meillä oli sen kanssa sun kanssa juttu,

että jos voitaisiin lotossa, niin ei tekisi mitään muut.

Ei tekisi.

Hyviä training-klubeja.

Joo.

Kun ei olisi mitään rahallista pakkota,

ja mitään täällä vaan pelaistaan yleisemmin.

Kyllä.

Training-klubit on ihan saakilimmaketpaikka.

Niin, no jos se on hyvä paikka.

Jotkut ei tykkää.

Täällä on muutaman koko, millä se on jotenkin tosi ahdistavaa mennä niin kuin epävaruja juttujen kanssa.

Mutta itselle se kääntyy päässä niin siihen,

että nyt mulla on lupa mennä tekemään sinne ihan mitä mä haluan,

että kaikki ne ei tarjokaa toimia.

Joo.

Sitten tulee yleensä tosi mielenkiintoista jotenkin se.

On ihan mun mielestä, että sä kuulut niihin kanssa.

Mä oon niin kuin aina,

minusta on aina kivaa katsoa, kun sä et ne jutut epäon.

Joo.

Siis niin sanotusti, että sit tulee jotain hauskaa,

et ei silleet vaan oivit sinne,

ja mikä ei toimii,

niin nyt me kaikki ahdistutaan tähän.

Vaan sille, että sä kerroit jonkun jutu,

joka ei toimi millään lailla,

ja sit seuraa jotain tosi hauskaa,

miten sä kommentoit sitä,

että no, tähän meni aivan pieniä.

Joo, joo, joo.

Nyt te mietit niin,

miten osaisi tehdä sitä tässä,

mutta mun mielestä se on vaan hauskaa,

että sit niinku huomaat,
että on tiettyjä kuomioida,
jotka on niinku kotonaan treinikulupela,
oppii pelaa sen tilanteen kanssa.

Joo.

Ja mä oon huomenu samaan,
että sit kun rupasit itsekin oppiista,
niin täyset matchkueikyllä kehityin,
joo.

Pelastaa itse, että siis tilanteista.

Joku väliin, joka olisi itse miettinyt sitä,
että kun ollu sellaisia treinikulupikeikkaa,
niitkään ollu siis omasta,
että tää ollu ihan saatana joskaan,
ja yleisön mielestä,
mutta sit toivon, että eihän tästä,
mulla on oikeastaan mitään kätejä jäänyt,
mutta sit mä taas tykkään ihan järjettömän paljon
just siitä, että

tavallaan, että se tilanne elää,

ja siellä tapahtuu

kaikesta tämmöistä kiva jutella yleisön kanssa,

ja siis sellaan rehellisyys

on mun näistä makeita lavalma,

tykkään siis sinne,

että kuhan vaan tekee ja antaa tulla.

On ja varsinkin,

kun miettästään T-rempelin,

silloin ennen olisi Maanantai-klubisiin pienessä kabinetissa,

niin se on vielä jotenkin,

että sä oot ihan selkeen seinää vasta,

ja sinun on ne 25-30 ihmistä

tän studion kokosessa tilassa,

ja sinä en jäänyt kanssa myös paljon

muuhun tilaa kuin rehellisyyteen.

Ei, joo.

Siis siellä jotain ennaltaharju,

jotain tiäksi sellaista,

mikä menis läpi,

jossa isommalla lavala,

ihan niin kuin hyvinkin,

niin siellä niinku heti aistii,

että sä oot huijari.

Niinku, että nopeasti se tulee.

Joo, niin kun siinä on lähimmäistü melkein
niinku tossa,
siis ihan siis sillä,
että pystyt niinku hieman olla naamaa.
Oliko siellä esi Mikkiä enää,
mä en muista?
Oli siellä, Mikki.
Oli siellä kuitenkin Mikki,
mutta sama tuntuu,
että miksi mä olis puhun tähän Mikkiä.
Joo, just se, yksilta tehtiin,
ainakin silloin,
joo.
Oliko hän me pyörittiin vähän masitteisitte,
kun just siin,
siin ollaan just ihan sitä pyörit,
hän muistaa yksi japaikin siin mukaan,
joka tapauksia.
Niin tota,
niin yksilta olis lähtee ainakaan ollu mikrofoni.
Joo, joo, joo.
Kun ei sitä tarvinnut siinä tilassa,
niinku.
Se on hieno fiilis muuten,
kun ei oo Mikkiä,
mutta tehnyt joitain keikkua,
kun ei oo tarvinnut Mikkiä,
kun molemmat käydät vapaa,
sitten tulee.
O, mutta sitten on myös se autofiilis,
että se on niinku, mihin mä laitan tän toisin.
Siis itse usein on kuitenkin huomattu,
joku lasi käydä.
Niin, niin.
Mä mä huomattu,
mä selitän niinku,
joo, joo, joo,
kun molemmin,
tehtiin joskus Oulun riin,
jossa siis nautun tasapäin on kertoo,
tai jotain sellaista,
että oli minä,
patronen ja jyvällä,
ja me saatiin siellä se headsetti testiin.

Ja sit kokeilisit,
se oli ja mahtavaa,
ja sit me toninkaan se teki,
huu, huu.
Niin matti oli koko jäkkä,
sit tässä kuitenkin,
ja se oli ihan samaa.
Nyt silti meidän olis,
se oli jopa tuossa toinen,
kun toinen api täällä,
Mikkiä toinen on tässä.
Niin se ne meni molemmat tässä.
O,
no mitä tota,
se on tehnyt,
että soloja 20-vuotis,
juhla vuoden kunniaksi,
ja muuta,
mitä muuta tulevaisuus pitää mut,
kun eräoppaelua, ja
varmaan masennusta.
Riin,
me juuri sitä juusin,
kun mä kysytän,
niin se näytti hirveän muutos.
Tulevaisuus.
Varmaan,
teikkoja,
ja sit mä koit aloit paljon metässä,
ja
ja
en tiiä mitään,
että hei noitte sooleen kanssa,
että onko vielä
niinku ensi vuoden puolella,
mutta tänä keväänä.
21 vuotta komiikka.
Juuri näin,
joka vuosi.
22 vuotta komiikka.
Aina,
ja sama tiutu.
Joo,
nyt joku puhu amautteus,

kun itse asiassa on me katolle,
että sä hän oot tehnyt ensimmäisinkin,
joka on vasta 2005.

No,

no perkeä.

Sit mä aloittaa uudestaan.

Ei oo mitään,

se saa sitä,

ei oo tulossa ainakaan,

ei oo tällä hetkeä mitään,

teatterijuttuja,

tai niinku TV-juttuja,

eikä,

ei oo sykloman ja katostakaan.

Oot sä ollut teatterijuttuissa,

siis niinku nyt pitkää aikaan,

kiinnostaisi.

Mutta sekin on vähän sellaa,

että mitään aktiivista,

niitä haluaa kysyä,

koska sitten,

kun keikkoja on aika lailla läpi vuoden,

niin se on vähän sellahan.

Niin se on vaikea löytää semmonen,

että mihin se sitoudutti,

että kaksi kuukaa trainataan,

ja sit esitetään,

kun sit se on vielä vaikea,

ja sit jos tulee menestys,

niin kun on katolle sitä vaihtemaan,

kun se on sitä,

ahi vieläkö me jatketaan sitä palvoa,

tekset mulla olisi näitä keikkoja,

mutta ei oo nyt,

vaan vielä vedetään.

Kyllä.

Joo.

Tää ei vähän,

mutta jatketaan,

otetaan saada uusi ja uusi.

Mutta hausko,

kun sanoin,

että se on tulevaisuus,

niin minä rupeas ahistaa.

hienoa.

Ja sitten varmaan sieltä, kun emme loputu mieleen mitään yksittäistä jotain, että jonkun koomikon näkeminen esimerkiksi on ollut,

niin tietysti edi Isarin kun näki, joka kertaa Liiveina, niin se on ollut.

Onko sä näynyt se monesti?

Mä lähten sen pari kertaa.

Se on mun näistä ollut sellainen mistä mun tietysti, kun se on omia lentikoonikoita, mutta ei valita tästä mulla heikkelua tähän sellaista mitään kauhean.

Minus.

Mutta se on nyt taas kun on syksy ja nyt taas ajali jostain.

Mennään niinpä maailman tai näin on tampereilla timaasiin pinne yhdessä taas.

Niin kun mun mietin, että kesäisin pitäisi tehdä näitä pikkujolukausia, pitäisi siirtää kesään.

Kyllä.

Ja ajattelen miten kiva, kun sehän tuntuu, että yhden yli on valo osaa, keli on hyvä.

Vähän jotain peuroja hirviä varoa, mutta ei mitään verrattuna siihen niin kuin, että kesäisin ne keikkailu on vaan kivempoa.

Se on, joo.

Ja se just joskus marraskuussa painettiin porjakosti tampereilla, kun sataan röntää ja mitään ei näe.

Ja sitten ihan sellaista, mutta silloin muista on kuin mietitys.

Miks saa tänä meitä kesällä enemmän keikkoja?

Mutta nyt hänä kesällä on mun mielestä tuntuu, että on enemmän.

Ennen ei ollut mitään.

Tai siis voi olla myös omankaamusta, että ikinä oli, ja kesä oli semmos nimenomaan, että jos jonkun kei kansaisi,

se tosi kiva.

Ja sitten monet koomiut päätettiin, että kesällä pidetään lomaa.

Siis silleen ehkä niitä koomiota, millä on ollut läpi puolinen saatavista keikaa, että pystyy sitten vaan lomailmaan, mutta se olisi kyllä...

Niin nyt on kyllä kiertueet alkaa olemaan.

Ja tosi hyvin ihmistä käy kesällä kattomasti.

Eihän se, kun jossain joitain vuosien sitten joku juuri sanoo, että...

Ei ihmiset liiku kesällä, kun ne on mökeillä.

Hypö, hypö.

Niin liikkuu.

Niin liikkuu, missään mökillä ei.

Ei olekaan hyvä.

Ja jos onkin, niin ne menee mökiltä jonkin kesäteatterin kattomista.

Niin, just...

No, noita oli esimerkiksi se, kun tehtiin sen San Finlanden.

Ne olisi paljon tolla siihen paikkoja.

Pieniä kyljä ja siinä, mistä löytyy kesäteatterit.

Ja sitten porukka tuli sieltä mökki paikoiltaan ja tuli kattomaa.

Se on hyvä, mutta se on sama kuin jengiä, jossa oli myös se tammiku pidetään lomaa.

Esimerkiksi mä toisin, että nää ainakaan pidetään, koska kaikki muut on lomalla.

Niin se on vaikeaa.

Et jos keikko ei voi olla vähemmän, mut siirti mä saan ne.

Joo.

Et niin ku, emmä tiedä.

Onhan se hyvä, että ihmiset päättävät pidetään lomaa.

Siis onhan se niin ku hyvä asia.

Joo, joo, mutta...

Ihmisille, mutta samalla sille teemme voidaan itse päättää milloin.

Niin.

Jos me pitäisiin nii syyskuu, voisi olla hyvä ja pitäisiin sanoa huhtikuun, mitään tapahtua.

Joo.

No kun alusta juhannuksia, niin tuli sellaan, että nyt ei kyllä kannata järjestää mitään.

Joo.

Kukaan ei tänne mihinkään.

Joo, mä oon huomenu syyskuu.

On nyt semmonen uusi, niin ku, tiiäkset, että ihmisten josta lippuja tai jotenkin,

että kesä on ohi, niin sit ne, niin ku, on jotenkin, että noin, kun nyt on arkijat rahatonloppu ja nyt pitää keskittyä, tiiäkset, työnteko ja normaaliarkeen.

Lokakuus noin jo sille, että ei enää normaali ja nyt mä haluan lähteä jo.

Kyllä.

Mutta syyskuu ihmiset skarpaa jotenkin tosi tarkasti se.

Joo.

No, me aloitettiin tää podcasti silloin, kun oli koronaa aika syvimmillään

ja sit me ajateltiin aina, että me pyydetään vieras aina suosittelemaan meidän kuntelijoille jotain, mikä heidän mielestä olisi hyvä suositeltavan arvoinen idea.

Ja täällä on suositeltu vaikka mitään joku suosittelija Naimisiin mennä vain.

Koiran oman, mutta sit on suositeltu jotain,

Montekriston, Graivia, Kirja ja jotain ruokapaikkaa ja jotain,

mutta onks sul jotain suositeltavaa.

Se saa olla myös abstran, kun ihmisitä on suositeltu jotain myös rauhallisuutta.

Mä suosittelen pyttipannua ja sitten pariaksofrendi.

Pyttipannua ja pariaksofrendi?

Joo.

Sitten suosittelen myös, että tulee perjantaa kahdeksi syöksettä Tampereen teräpeli katsomaan soloon.

Se on kyllä helvetin hyvä sanoa kahdeksi syöksettä,

kun se on yli yli huomenna, niin tää tulee vasta paljon vyömiä ulos.

Mitä?

Eikö tämä suora?

Ei.

Mutta kannattaa mennä katsomaan tommin soloaa.

Se jälkeen on myös muualla kuin Tampereella.

On muualla, seinen joilla ja sitten on Tampereella.

Joo, ennästä seinen oikein tämä tulee juuri tuossa.

Mahtavaa.

Niin.

Sinne kaikki.

Seinen on standard viikonloppu.

Joo.

Se on 1519.

Joo, 1519 ja 1519.

Se on 15 päivää sinä.

Niin on.

Se on 15 päivää minä, 20 vuotta komiikkaa, heikki video.

Se oli ihan samat jutuntuvia.

Siellä mä kerron, miten mä olen ollut erää ompana nähnyt majaava.

Joo.

Ollaaks mä sun mielestä käsitetty kaikki?

Ollaan.

Me muodan jutella vaikka kuinka pitkää.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

Ollaan.

On muu olemassa vai ei koska?

On se, koska mä katoin äsken sinä ennen kuin sulit.

Toskella sieltä tuli ilmoitunut, että se olisi suljettu, kun joku on.

Tomi ylimäisen oli käynyt samassa.

Joo, ja muulle käviin sama, että mun mainostilit suljettiin muut yhtäkkiin.

Mutta sit se on, että ei näytetään maino, niin kun jotain,

mutta sit ne kuitenkin toimii.

Mä en kannstii, että onko ne?

Joo, mutta kyllä mäksin kaikki alle päivyttä,

mutta Instagram on tällä hetkellä mulla.

Kun mulla onkin suljettiin mainostili.

Siellä oli jotain epäilyttävää toimintaa ja

kaikkea tällaista niin ja nyt mä itse asiassa kerran kävin kattoo jonkun mainostilin, mä kattoin että

jäsenet siis mun tilikeskukset, se oli kaksas täysin ulkomaalasta tyyppi.

Niin et se on pöylitty.

[Transcript] Vitsit Sikseen! / 34. Vitsit Sikseen! | Tommi Mujunen

Mulla on käynyt joku sellanen, on hämäämä, en mä tiedä tos mä ite mennyt johonkin tällasin phishing mailin oskus ja

no kun se et tulee, kun sehänkin on pahotot, se et tulee niinku samaa aikaa tulee näitä tota aitoja viestejä ja sit tulee ihan samanlaisia huijausviestejä, et mäkin on vähän se, et mä niinku reagoin, kun mulle tuli uskassa, että

mä oon huijaus, mä oon huijaus, mä oon huijaus, et enkä reagoin mut mitenkään yhtekin se, ne olikin oikeit.

Mulle tuli johtu siis siitä, että mä menin tyhmäpistä Kallio komedipulaa, joten lepiksen tapahtumaan sanon Nazi.

Joo, kun mä sanoin, että meille ei tarvitse tulla syksyä pakoon, lepiksen kellar ja tälle juhkaa sade, räntä, loska, eikä Nazis, eikä edes elinkeino-ministeri, Pänni.

Mikä on muistauska, et sitä ei tosiaan saa käyttää missään laitossa, et sä voit varmaan ne voivat jos se on joku Nazi ja vastainen mieleosotus, ne ei varmaan voi kirjoittaa sitä käsiin, niin enkä se, ah no no no

Facebook päättää, nyt siellä on Nazis. Joo, joi vitsi.

Joo, ja sitten teidän pelin stand-up-klubi on sellai, miltä löytyy kanssa.

Siellä ne on kaikki. Joo, ja sitten suositeltiin myös pyttipannoja ja jaksoin friendit.

Joo. Friendit on hyvä mielestä, että tulee koko ajan. Se tulee.

Se on tavallaan, että aina kun pyttipan nuovaa, olen niin kuin, jos taas tulee friendit.

Vitsi, kun tuohon hauskeksi nyt on niin kuin tosi hauska.

Niin. Tää aika harva keksi.

Ei, tää on helppoa keksi. Ei, ei todennäkään.

Kokeilaa kotona, niin yksin yhteyttä, mitä suosittelisit.

Mutta Tommi, mun junen, löytyy Instagrama suosittelen.

Yhtämä suosittelen. Löy niin nyt vittää lopuikin.

Joo. Jos niin kuin ei oikein pari suhteessa lähennä, niin sitten kyllä suosittelen ero.

Minä kirjoitan tämän ylöskin. Joo.

Eero. Eero.

Voiko tässä puhua, että sä erosit siis.

Niin erosit, joo. Ja senkö takia kesä oli niin rankkava.

Joo, aikalailla meni vähän tota...

Erohan oli tavallaan helppoja yhteis, yhteis, yhteis, tuumin päätettiin ja sitten vuoden verran sitten...

Tunti meni ennen kuin päästiin askemaan.

Oikeesti. Niin, niin. Tässä mennään vielä seuraavaan.

Onks se vaan enäliinoja valmiiksi minä saatan, kun sitä hiekkiä.

Se voi palkkina ja paperi.

Meni vaan sitten sen eroomyötä, noin...

Tietysti vähän taloudellinen tilannefituris,

koska se eroiminen on yllättänyt kallista, kun pitääkin ruveta hommaamaan.

Ja sitten kun ei ollutkaan sitten ihan keikkaa, niin paljon siinä, että sitten kusi niin kuin just noin...

Tietyt klubihommat ja tällaiset, että ei oikein tullutkaan mitään.

Sitten pitäisi olla nyt kuun vuokran rahojen parille kuukalle,

vanhan kuukalle, vanhanä sun on vuokrat ja kaikki sohvat.
Seuraavan kuun vuokrat.
Kaikkeen muuta sellaista, niin se oli vähän...
Nyt mä oon ja ollut ihan hyvällä mielellä.
No hyvä, hyvä. Sen teki se Lapin erämaa.
Se tekee kyllä hyvä.
Mutta se on jännä, koomikot on kyllä hassuree, koska me ei kukaan olla myöskin hirveän hyvin rahan kanssa.
Tai ehkä jotkut on, jotkut varmasti on nyt.
Mutta niin kuin...
Se on jotenkin kanssa, että se on semmoista freelanceria elämää, joka tavallaan menee vähän niin kuin kädest huonoa.
No nyt mulla on ja sitten on.
Ja sittenkin se...
Nyt ei oo.
Missä se kaikki on?
Just on mulla oli.
Ja se on kyllä sellainen, minkä varmaan moni voi jotenkin...
Tää on varmaan samaa mietä.
Siis sellainen tietty taloudellinen turvattomuus.
Tai kun ei oo sellaista niin kuin...
Että sä tiedäisit, että tässä...
Mä taashan joka kuukaus tämän verran rahaa läpi vuoden.
Niin se on jotenkin välillä tosi stressaavaa.
Sitten alkaa tulevi huonompia kuukausia.
Ja josko, että sä voin laittaa mihinkään sitten...
Laskuttajille tai tuolla sellaisille...
Vuokraantelille tai sellee, että nyt on vähän...
Huonompi kuukaus.
No maksan tässä, kun sä vähän vähemmän.
Samat laskut tulee.
Sitten kyllä se on niin kuin löytää.
Oon ja sitten kun se tulee niin me omaa, että kun se on niin vaikka pikkailukaus, niin sitten se rahaa on niin kuin...
Ei nyt järki.
Mutta sitä on niin kuin...
Siis tuntuu, että on paljon.
Ja sitten ei aina ihan tajun.
Mulkista tosi kauan tajut, että nää on minun vuoden rahat.
Tiedäkset, että minun täytyy jakaa näitä just niille hiilijäisille kuukausille.
Tietysti sinä kanssa on helpottunut,

kun on ollut puolisu.
Olen vakiduuni.
Aivan.
Tiedäkö.
Mutta niin kuin just se, että...
Ja samatako sitten se korona-aika yhtäkisö.
Niin, oi, minulla on...
Puskurit on mennyt aikaan sitten.
Ja täksi on niin kuin...
Kauheba niiki iskeä.
Mutta kyllä mä nostan hattu, et sä oot ollut
tommonen teatterialan freelancerin joku,
kun sä aloitet stand-upin kanssa.
Siin mielessä me oon totuttu myös siihen,
kun mäkin, että mä oon ollut normitoissa
joskus vuos tuohon ja vaihteessa.
Niin on tavallaan tottunut siihen,
että ei tässä...
Tää on sitä elämää.
Mutta kun miettii noita,
jotka on luopunut luokaupettaja virasta
tai patronen rajaavaan.
Niin kuin tekeukset,
että se on hyppiä,
täysin tyhjän päälle yhtäkkiä.
Niin kuin tommosesta kuuk...
Niin kuin virasta.
On sun periaatteessa,
kun eläkeikää asti.
Siitä kun luoputti,
se on ehkä vähän höllömyö.
Joo, aivan.
Mutta kyllä mä mieltin tosi paljon,
että vaikka on raskaita hetkiä väliä
taloudellisesti tai sitten just sitä,
että no, miksi tuolla on niin paljon keikkaa
ja mulla on vähemmän keikkaa
ja tällaisia,
joita varmaan voin niitä tunnistaa.
Miksi mä en oo tuolla ja...
Mutta sitten sellainen...
Tässä se vastapuolelta
on vasta homma,
mikä siinä on sitten...

Mulla on tosi paljon vapaa-aika.
Mulla on niin kuin vapaus tehdä tosi paljon
tuolla sijaan juttuja.
Esim. just toi metsä liittyy hyvin paljon siihen,
että...
Nyt kun siellä käy,
mulla on siis tosi paljon mahdollisuuksia
käydä sellaisessa.
Ne on juuri sasia muistoja,
mitä mulla on jäänyt elämyksiä,
kokemuksia.
Mä en oo ikinä edes kaivannu mitään
saatanakallit autoja tai omistusasuntoa
tai mitään, koska mulla on vähän sellaista...
Mä monesti itenä ihmettelen sitä,
että kun joillain ihmisillä on hirveä
tarve niin kuin...
tavallaan esimerkiksi tulee tosi tunnetuks.
Joo.
Tulee, et saa nimeä,
et saa enemään keikkaa
ja et saa enemään rahaa.
Sitten tulessa...
Sitten et lisätä koko ajan vain töissä.
Se on elämäpyöri koko ajan sen
uran ympärillä.
Sitten ehkä ite huomaa,
että sitten tällä tärkeimpiä asioita
vähän muut.
Joo, joo.
Mikä saattaa olla vähän hankalla,
niin kuin että, koska pitäisi totta kai
myydä itteään enää ja haluaa,
mutta siinäkin on vähän huono.
Oletankin huono nostamaan itseään,
että huomotkaamut...
Niin, et se sellaista...
Sitten tuntuu myös niin teineellä,
että jos se ei se ole oman luonneita,
sellainen...
Tietenkin totta kai meidän luone on semmonen,
hei huomotkaamut,
mutta se on niin kuin erilaisista.
Joo, mutta sitten ei haluaisi niin koko

aika olla silleen
niin kuin mainostamassa
joka...
Tuuttaamassa videoita,
niin kuin joka paikkaa.
Tiedostan, että
jos sitä tekisi tosi ahkerasti,
niin sehän varmaan nostaisi
tunnettavuutta ja ehkä keikkureita.
Sitten sä et jossain läpi leirinuoti
olla,
ja sitten se tuli jotain
muita ihmisiä,
että kun se tommi muijun eisten,
hälläkää saa aina olla rauhassa.
Aipa.
Mutta se on jännä toi,
minulla tuli tos mielen rupes kiinnosta,
että se on niin hauska se,
että miksi tuolla on keikkaa ja muuta.
Se on se tietty vaihe,
minkä mä tunnistin.
Se tunnistaa mun mielestä
uudemmissa koomikoissa.
Tietysvaiheessa tulee se
katkeruusvaihe.
Jotkut ei ikin pääse sit yli,
jotkut pääsee.
Ja mä muistan,
kun se itsekin kanssa,
mä muistamaiset, miksi noi on tuolla,
ja mä en,
mä oon paljon parempia.
Joo.
Ja sit aina, kun miettii sen
pidemmän pääden,
niin aina vika on itsessä.
Tietysti tavalla.
Silloin kun vähän humalapäissä,
jossa on pikkujen usolti,
ja sen heikki,
kun on ehkä vähän turhaa toi,
että kun anna aikaa sijoittaa,
niin voi jotain tämmöisiä

sellaisen, että
niin, että jos Tommy Tuominen sanoo,
niin se on varmaan totti,
että nyt loppu,
tiekö jää välillä.
Siihen pystyy välillä ei.
Kyllä.
Ja sit on myös hyvää muistaa sellainen,
että se on ihan jokainen koon,
että kukaan ei voi olla joka paikassa.
Ei, nii.
Että se vaan on,
että jotkut on tuolla,
ja sä oot samaa aika tuolla.
Joo.
Silloin se on sellainen turha.
Joo, noin.
Tavallaan turha,
mutta kun tunnista ovat,
että noin,
jotenkin on käynnä siinä pitkään.
Mutta siellä on,
kun oli vielä enemmän festareita,
sun muutin.
Mä muistan,
että se oli aina hirvein tunne,
et sä takahuoneeksi,
jengi on se,
että hei, tuliksi Tomatti ja Lainapi.
Tomatti ja Lainapi tuli,
sit sille,
ainut, en varmaan,
sit ok,
kun ei oo esi kysytty,
tiekset,
tai joku klubiitien.
Joo, joo, kyllä.
Ja sit,
takahuoneessa,
varsinkaan ennen keikkaa,
jengi on sit sille,
että uudestaan mä vedän ypään keikkaan,
mut ajan mä en päsä Tomatelle.
Joo, se on,

sit vaan hymyyliä se.
Siin.
Ei haittaa.
Ei, ei, mä oon ihan fain,
oon ihan fain.
Joo, kyllä.
Mä muistan aina paras oli Tomatelle,
mä muistan,
mä oon liestu,
muistan,
että se oli jo sitä aikaa,
että mäkin vähän ihmettynyt,
mä en oo siellä,
mä oon,
mutta ehkä mä en vaan niinku oja.
Mä muistan,
että Ilari Johanssonkin oli se,
kun Tomatelle käynnistä niitä,
suoka soitti mulle,
oli se.
Niin sä et oo Tomatelle,
mut niin en, en, en, joo.
Niinku sä et ikin vastannut
siihen sähköpostiin.
Mä oot,
mihin sähköpostiin?
No tähän se ongelma olikin,
kun
meidä meni vähän väärin nää osoitteen.
Mut sit,
mut sit oli hirveän kiva,
että se soittuu olleen siitä,
että okei,
et vikaa jo minussa,
vaan teknologiossa.
Joo, joo.
Et tietysti,
tehään hän valehteli koko ajan.
Joo, joo.
Siis mä hän,
Joo, joo, joo.
Tää oli.
Tää oli.
Mä olin laittama sulle

tuossa vähän ennen kahta viesti,
että hei, et
sä et oo vastannut siihen
sähköpostiin.
Se on niin,
kun mä päin vastoin oon tulossa.
Oli vittu.
Tänne ja se tulee.
Joo.
Oon, mut tota,
olisiko tää tässä?
Oissa.
Tosi hyvä.
Tosi hyvä.
Kauheesta oli erilaisia asioita.
Tää oli myös vähän
vakavan puolella.
Käytiin välillä
ja se on ihan hyvä,
ettei vaan hirnuta.
Ihan kukaan.
Joo, kyllä.
Tomi,
löytyy Instagramista ja löytyykin.
Tomi, mujune Instagram,
Facebook-sivut
ja heikkivilja.fi
löytyy minun kaikki
ja
tää oli meidän jakso vitsitsikseen.
Ni, tota,
jos tykkäsit niin muista tilata
tää,
kato pitää ainosti aina,
niin painatin,
niin sit sä oot aina,
kun uusi jakso tulee
kahden viikon välein torstaisin,
tulee aina jaksot.
Kiitos, Tomi,
kun tulit.
Kiitos.
Tuliko tähän semmoinen?
Sie tulee se tilinumero.

Kyllä.

Kyllä, ja se on varmasti
sinun tilinumero,
mikä siihen laitetaan.

Ei missään tapauksessa
reitsampiin on,
joka tarvitsee rahaa
tähän maasta.

Kiitos.

Kyllä.

Hei, kiitoksia.

Kiitos, kun kutenit
tai katselit, niin
palataan.

Hei.

Hei, hei.